

சிவாஜி

காவலும்-கடைதிறப்பும்.

ஆழி இறைவர்க்கே யாட்பட்டு யாம்பல்கால்
பாழிற் பிறவி படிந்து துறைபுகுந்து
ஊழிக் கடைநாளின் ஓங்குமணி வாயிலிலே
வாழி யிவணடைந்தேன் வாயிலோய் தாள்திறவாய்

தூங்காமற் பாம்பணையிற் றேய்ந்தே துவண்டயர்ந்து
ஏங்கு மெனைக்காண்பான் என்றே வழிகடந்தேன்
தாங்கி முழந்தாள் தவமிருக்கும் அண்ணாவோ
ஓங்கு மணிக்கதவம் ஓடிநீ தாள்திறவாய்

மாலிருந்த மாட மணிமுன்றில் காத்துனிரு
கால்கடுக்கு மென்றே கருணையினு லிஃதுரைத்தேன்
மாலிருந்த நெஞ்சம் மதர்த்து நடந்தெனிரு
கால்கடுக்கு மன்றோ கருணையினுற் றுள்திறவாய்

—மந்தஹாஸன்

(துவர்பாலகன்)

THE "SHIVAJI"

TEPPAKULAM P. O. TIRUCHIRAPALLI.

அணை 1

விவசாயம்

வெளியார் ஆட்சியில் விளைந்த விவசாயச் சீர்கேடு

பல ஆண்டுகளுக்குப்பின் நம் நாட்டில் இவ்வாண்டு தான் பருவ மழை நன்கு பொழிந்துள்ளது. ஆறுகள் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றன. அதற்குத் தக்கபடி இவ்வாண்டு நல்ல மகசூலும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது—சில இடங்களில் கிடைக்கவும் செய்திருக்கிறது. இனிமேலும் இவ்விதமே பருவ மழை பெய்ப்பாது பொழியுமென்று எல்லோராலும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்திலையில் நம் விவசாயத்துடன் விஞ்ஞானத்தையும் இணைப்பின், விவசாயத்துறையில் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளைப் பயன்படுத்தி, மேலும் நல்ல மகசூலை நாம் அடைய முடியும். இதன்மூலம் இந்தியா உணவு நிலையில் தன்னிலை அடைய முடியும். ஆண்டுதோறும் அன்னிய நாடுகளுக்கு உணவுக்காக அனுப்பும் பலகோடி ரூபாய்களை மிச்சப்படுத்தி, நமது நாட்டிலேயே அவற்றை வேறு ஆக்க வேலையில் பயன்படுத்தலாம். ஆகவே, விவசாயத்துடன் விஞ்ஞானத்தை எவ்விதம் இணைப்பது என்பது பற்றி ஈண்டு நோக்குவோம்.

“பாழ் நிலங்களைப்

பண்படுத்தல்”

இந்தியாவில் இருந்த ஆங்கிலேயர்கள் மலைக் காடுகளை அழித்து, அவைகளைத் தேயிலைத் தோட்டங்களாகவும், காப்பித் தோட்டங்களாகவும் செய்து, அதன்மூலம் நம் செல்வத்தை நிறைந்த அளவில் சுரண்டிச் சென்றார்கள். ஆனால், அவர்கள் பாழ் நிலங்களைப் பண்படுத்துவதற்குப் பதில், பக்கத்திலுள்ள பர்மா முதலிய நாடுகளிலிருந்து, ஆடு மாடுகளுக்குத் தினிவாங்கிப் போடுவதுபோல் நமக்கு உணவுப் பொருட்களை வாங்கிப் போட்டார்கள். இப்பொழுது குடியரசாக ஆகிவிட்ட இந்தியா, இனிமேலும் உணவுக்காக வெளி நாட்டை எதிர்பார்க்காமல், தனது நாட்டிலுள்ள பாழ் நிலங்களைப் பண்படுத்திப் பயிரிடும் நிலங்களாகச் செய்ய வேண்டும். பல்வேறு காரணங்களால் பண்படுத்தப்படாமல் பாழாகக் கிடக்கும் நிலம் இந்தியாவில் ஏராளம். அவைகளை டிராக்டர் களின்

பருவமழை பெய்திருக்கிறது
பண்பெறச் செய்ய வாரீர்

விவசாயமும் - விஞ்ஞானமும்

இன்றைய விவசாயத் துறையில் முற்போக்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தையும் அவசரத்தையும் இந்தக் கட்டுரையில் “பாக்கியசாமி” விளக்குகிறார். ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டிய கருத்துக்கள் இவை

ஆசிரியர்

உதவியால் உடனடியாகப் பண்படுத்த வேண்டும்—பயிரிடு நிலமாக மாற்ற வேண்டும். பயிரிடும் பரப்பு அதிகமாயின், உற்பத்தியின் அளவும் அதிகமாகுமல்லவா?

‘ஆம்’ என்று உரைக்கிறது உத்திரப் பிரதேசம். அங்கு 1952ல் ‘டிராக்டர்’கள் மூலம் சுமார் 59 ஆயிரம் ஏக்கர் பாழ் நிலம் பயிரிடுவதற்கேற்பப் பக்குவப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சுமார் பதினான்கு இலட்சம் மணங்கு அரிசி அதிகம் விளைந்துள்ளது.

“உழவும் அறுவடையும்”

அமெரிக்கா, உருசியா போன்ற மேலை நாடுகளில் நிலங்களை உழுவதற்கும், விதைகளை விதைப்பதற்கும் இன்னும் இஃதுபோன்ற எல்லா விவசாயச் செயல்களுக்கும் விஞ்ஞானத்தினால் விளைந்த ‘டிராக்டர்’ முதலிய எந்திரங்களைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இதை அவர்கள் குறைந்த செலவில் நிறைந்த பயனைப் பெறுகிறார்கள்.

நாமும் அதுபோல நமது விவசாயத்திற்கு ‘டிராக்டர்’ முதலியவைகளை உபயோகிக்கவேண்டும். இதற்கு முதற்கண், சிதறிக் கிடக்கும் சிறு சிறு நிலங்களை ஒன்றுசேர்த்து விவசாயக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும். வாலுந்தோலும், எலும்புமாக இருக்கும் நமது எருதுகளை இன்னும் நம்பாது ‘டிராக்டர்’களால் உழவேண்டும். அகல உழுவதிலும் ஆழ உழுவதில் நன்மை நல்குமல்லவா? விதைப்பு, அறுவடை முதலிய பலவற்றிற்கும் விஞ்ஞானக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தின்

குறைந்த உழைப்பில் நிறைந்த பயனை எதிர்பார்க்கலாம்.

இரையன உரங்கள்

பண்டை நாளில் பயன்படுத்தப்பட்ட சாணம், குப்பைபோன்ற உரங்களையே விஞ்ஞான நூற்றாண்டான இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிலும் நம்மவர்கள் பயன்படுத்திக்கின்றார்கள். இதை இவ்விளைவு குன்றுகிறது. இந்த நில மாறி, விஞ்ஞான உரங்களான பொட்டாசியம் ரைட்ரேட், அமோனியம் சல்பேட், குப்பர் பாஸ்பேட் முதலிய நவீன உரங்களை நிலத்திற்கேற்ப உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்வித ரசாயன உரங்களை உபயோகிப்பதால் மகசூலும் அதிகமாகும்; விளைபொருளின் சத்தும் அதிகமாகும்.

நமது அரசாங்கத்தார் 1952ல் சிந்தரி என்னும் இடத்தில் மிகப் பெரிய இரையன ஒரு உற்பத்திச் சாலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இது ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரியது. இதேபோல் திருவாங்கூரிலுள்ள “ஆல்வாய்” என்னுமிடத்தில் ஏற்கனவே ஒரு உர உற்பத்திச் சாலை இருக்கிறது. இதையும் நன்கு சீர்திருத்தி அமைப்பின், உர விஷயத்தில் இந்தியா தன்னிலை அடையுமென்பதில் ஐயம் வேண்டியதில்லை.

பாசன வசதி

இன்றைய இந்தியாவின் சுமார் 25 சதவீத நிலத்திற்கே பாசன வசதி உண்டு. மற்ற நிலங்கள் எல்லாம் வானப் பார்த்த பூமியாகவே இருக்கின்றன. இந்தியாவின் உணவு உற்பத்திக் குறைவுக்கு இதவும் ஒரு காரணமாகும்.

இதற்கு முதற்கண், அவசியமாக ஓடி ஆழினை அடையும் ஆற்று நீரைப் பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி உண்டாகும். இதனால் மற்றொரு பயனுமுண்டு; ஆற்றின் வண்டலை—வளத்தை—வினாக்கக் கடலிற்போய் விழாமல் விளை நிலங்களில் விழச் செய்யலாம். இவ்விதம் அணைகள் அமைக்கவும் அரிய விஞ்ஞானம் உரிய உதவி புரிகிறது. இதன் மூலம்,

“காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ் கண்டதோர் வையை பொருளைநதி—யென மேவிய யாறுபல போடத்—திருமேனி செழித்த தமிழ்நாடு” என்ற பாரதியின் கனவும் நனவாகும்.

ஆறுகள் இல்லாத இடங்களில், தக்க நிபுணர்களையும், கருவிகளையுங்கொண்டு ஆழமான, பெரிய கிணறுகளை வெட்ட வேண்டும். ‘ஆர்ட்டிசியன்’ ஊற்றுக் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டும். அவைகளிலிருந்து நீரை இரைக்கவும் மின்சார சக்தியைப் பயன்படுத்தவேண்டும். இவ்வேற்பாடுகளின் மூலம் நாட்டின் விளை நிலம் முழுவதற்கும் பாசன வசதி வழங்கி பயிர்பச்சைகளைச் செழிக்கச் செய்து, அதிக மகசூலைப் பெறலாம். நமது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இத்தகைமைக்கு அதிகப்பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதும், அதன்படி வேலை பல நடந்துவருவதும் ஈண்டு நோக்கத் தக்கது.

நோயும் வெட்டுக்களியும்

பயிர்களுக்கு வரும் பலவித நோய்களும், வெட்டுக்களிகளின் படையெடுப்பும் பயிருக்கு அதிக சேதத்தை அளிக்கின்றன. இதனாலும் மகசூல் மிகவும் குறைகிறது. அவைகளிலிருந்து பயிர்களைப் பாதுகாக்க அருமருந்துகளைத் தக்கவாறு பயன்படுத்தவேண்டும். விஞ்ஞானத்தின் கண்டுபிடிப்பான ‘காமக்கின்’ (டி. ஒ. 25), ‘ஹெக்கிகளான்’ முதலிய பருந்துகளை உபயோகித்து, வெட்டுக்களிகளை ஒழிக்கலாம். மயில்துத்தம் கரைத்த நீரையும், சில நச்சுப் புகைகளையும் தக்க அளவில் பயன்படுத்தினால்

15-ம் பக்கம்

நீ அம்பாள்

சிறந்தது

நீ அம்பாள் & கோ.
201. தங்கச்சாலை தெரு. மகநல்லூர்

சீவாஜ்

27-12-1953

விஜய, மார்கழி, 12

சந்தா விரம

உள்ளாடு இலங்கை

ஆண்டு மலர் உள்பட

ஆண்டு 1க்கு ரூ. 5/2

தனிப்பிரதி அணு 1/2

வெளிநாடு

ஆண்டுக்கு ரூ. 8/-

தனிப்பிரதி அணு 2/-

சீவாஜ் காரியாலயம்

தெப்பக்குளம், திருச்சி.

வடவருக்கும் இந்திகற்பிக்கும் தென்னைட்டுத் திறமை

‘தெ’ திருச்சி இந்திப்பிரசார பத்திரவது சம்மேளனம்

தமிழில் நடைபெற்ற பிற்பகல் மகநாடு

விந்தி மொழி பெயர்க்கும் வேலையில் அதிகம் சுடுபட வேண்டுமென்றும் துறினார்.

தமிழ்நாடு விந்தி பிரசார சபையின் உறுப்பினர் ஸ்ரீ மணிகண்டி அரங்கம் அவர்கள் தலைமையில் கொடியை ஏற்றிவைத்து நம்மை எதிர்ப்போக்கியுள்ள இடையூறுகளைச் சமாளித்து நம்மக்களிடையே நம்பியைத் திறம் படைத்து உட்கியவெற்றி பெற்றவோமாக என்று கொடி வணக்கம் செய்வித்தார். அவர் வேற்புத்தமிழ் தலைவர் ஸ்ரீ சம்பத் ராவ் எல்லோரையும் வரவேற்றுப் பேசுகையில், விந்திப் பிரசாரத்தின் பணியை யத்தையே முறிதாக்கக் கூடுதி விடாமல் விந்தியைச் சமூகப் பணியாகத் திருத்திச் செய்வதே உணர்ந்து வருவதைப் பாராட்டி, சர்க்கார் அவர்கள் குறைகளைப் போக்க விடையில் நடவடிக்கை எடுக்குமென்றும் எனவே குறைகளை லட்சியம் செய்யாமல் விந்தியைச் சாதாரண மக்களிடையேயும் பரப்ப இடைவிடாது உழைக்குமா படியும் கூறினார்.

விழாவில் சென்ற முப்பத்தேந்து ஒருஷணகச் சபை விந்திப் பிரசார வேலையில் செய்துள்ள சாதனைகளை விளக்கும் அழகிய விந்தி இலக்கியப் பொருள் காட்சியைத் திறந்து வைத்துப் பேசிய ஸ்ரீரங்கம் பிரபல அடிகேட் ஸ்ரீ எம். வி.

கருஷணசாமி அவர்கள் உயர்தரப் படிப்பில்லாத சாதாரண மக்களும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடியுமா விந்திப் பிரசாரம் நடைபெறுவது அவசியமென்றும் கல்வித் துறையில் மாகாண மத்திய சர்க்கார்களின் கொள்கை மோதிய தீவிரமும் ஒன்றுக் கொன்று ஒத்துழைக்கும் பண்பு பெறுவதும் அவசியமென்றும் குறிப்பிட்டார்.

மகநாட்டைத் திறந்து வைத்துப் பேசிய சென்னை அடிகேட் ஸ்ரீ என். சந்திர அய்யர் அவர்கள் திருச்சியில் முதன் முதலாக விந்திப் பிரசார வேலையைத் தொடங்கிய ஸ்ரீ வாஜபேயி அவர்களின் அரிய சேவைகளை விளக்கி விந்தி மொழியறிவு இவ்வளவு வேகமாகப் பரவமென்று எண்ணவில்லை யென்றும் அதன் அமோக வெற்றிப் பிராகையை எதிர்பார்த்து ஏற்பட்ட ஒன்றில்லை யென்றும் இனியும் நாம் இது விஷயமாகப் பிறரை நாடவேண்டியதில்லை யென்றும் நம் பணியை நாம் தொடர்ந்து செய்வோமென்றும் விளக்கத் தன் பேசினார்.

மேலாவவர் பேசியபோது வடமொழியைப்போல் விந்தி மொழியும் இலக்கணக்கொடுமையால் வளர்ச்சி குன்றி விடக்கூடாது என்றும் எல்லா மொழியினரும் சலபமாக விந்தியைக் கொந்தமாக்கிக் கொள்ளும் முறையில் இலக்

கண விதிகளைத் தளர்விட வேண்டுமென்றும் இதன்வாணமாக ஒருவேளை வடநாட்டார் பிணங்கிஞ்சுடாதுதற்காகப் பயன்படவேண்டிய தில்லை யென்றும் நாம் செய்யும் பிரசார விந்தி மொழியையே பின்பு அவர்களும் வேறுவழியில்லாமல் ஒப்புக் கொள்ள நேரிடுமென்றும் இது விஷயத்தின் வடநாட்டாருக்கு விந்தியைச் சற்றுத் தரும் பெரிய பொறுப்பு நமக்கிருக்கிறதென்றும் தமிழனின் பெருமையை நமக்குள்ளேயே பேசிக் கொண்டு நமால் வடநாட்டிலும் பரப்ப விந்தி ஒரு வரப்பிரசாக மென்றும் வலியுறுத்தினார்.

மாலையில் ஸ்ரீ மோ. சத்யநாராயண தலைமையில் விந்திப் பிரசாரத்தின் குறைகளைச் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரவும், பிரசார சபையின்மூலம் இது விஷயமாக இயன்ற எல்லா உதவிகளைப் பெறவும் பல்வேறு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

அவைகளில் முக்கியமானவை

1. சென்ற வருஷம் திசம்பர் மாதம் உத்திரவிட்டு S. S. L. C. பரீட்சை ஏழுத அனுமதிக்கப்பட்ட 75 விந்திப் பண்டிதர்களையும் மீண்டும் நாளது (1954 மார்ச்) பரீட்சையில் எழுத அனுமதிக்கக் கோருவது.
2. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் விந்தி மொழி ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த பட்சமாக வாரம் 4 ரூபாய் கொடுக்குப்படி கோருவது.

14-ம் பக்கம்

விந்தி மொழி பெயர்க்கும் வேலையில் அதிகம் சுடுபட வேண்டுமென்றும் துறினார்.

தமிழ்நாடு விந்தி பிரசார சபையின் உறுப்பினர் ஸ்ரீ மணிகண்டி அரங்கம் அவர்கள் தலைமையில் கொடியை ஏற்றிவைத்து நம்மை எதிர்ப்போக்கியுள்ள இடையூறுகளைச் சமாளித்து நம்மக்களிடையே நம்பியைத் திறம் படைத்து உட்கியவெற்றி பெற்றவோமாக என்று கொடி வணக்கம் செய்வித்தார். அவர் வேற்புத்தமிழ் தலைவர் ஸ்ரீ சம்பத் ராவ் எல்லோரையும் வரவேற்றுப் பேசுகையில், விந்திப் பிரசாரத்தின் பணியை யத்தையே முறிதாக்கக் கூடுதி விடாமல் விந்தியைச் சமூகப் பணியாகத் திருத்திச் செய்வதே உணர்ந்து வருவதைப் பாராட்டி, சர்க்கார் அவர்கள் குறைகளைப் போக்க விடையில் நடவடிக்கை எடுக்குமென்றும் எனவே குறைகளை லட்சியம் செய்யாமல் விந்தியைச் சாதாரண மக்களிடையேயும் பரப்ப இடைவிடாது உழைக்குமா படியும் கூறினார்.

விழாவில் சென்ற முப்பத்தேந்து ஒருஷணகச் சபை விந்திப் பிரசார வேலையில் செய்துள்ள சாதனைகளை விளக்கும் அழகிய விந்தி இலக்கியப் பொருள் காட்சியைத் திறந்து வைத்துப் பேசிய ஸ்ரீரங்கம் பிரபல அடிகேட் ஸ்ரீ எம். வி.

பாபு ஸ்லேட்டுகள் வியாபாரிகளுக்கு அரியதாய்ந்தபம் 1-12-53 முதல் விலைகுறைவு 4 ஷைக்கள் கொண்ட கட்டுகள் 4 டஜன் சாதாரண 9/- கிளசு ரூ. 10/-

பாபு இன்டஸ்ட்ரிஸ் டவுன் ஸ்லேஷன் ரோடு, திருச்சி.

உலக நடை [3]

கிராம நடை பற்றிய தொடர் சித்திரம்

பி. ரா. நாராயணசாமி அய்யர்

தன் பிள்ளை சொன்னதற் குச் சரியென்றே தவிர அவன் இஷ்டப்படியே விட்டு விட பண்ணைவீட்டுக்காரர் சம்மதிக்கவில்லை.

—அப்பா, நீ புத்திசாலி. உன்னிடம் எனக்கும் பூர்ண நம்பிக்கையுண்டு. இந்த சொத்து முழுவதும் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சையும் ஆயிரம் ஏக்கர் புஞ்சையுமாக பதினேழு கிராமங்களில் இருக்கின்றன. ஏகதேசம் நீ கவனித்துவிட முடியாது நான் இருக்கும்பொழுதே நீ கவனித்து வருவது எவ்வகையிலும் சிறந்தது. உன் பொறுப்பு; ஆயினும் கொஞ்ச காலத்திற்கு என்னைக் கலக்காமல் எதையும் செய்யாதே —என்றார்.

சுகுணவும் தன் தகப்பனார் சொல்வதில் அர்த்த புஷ்டியிருப்பதை அறிந்து ஏற்றுக் கொண்டான். நாட்கள் சென்றன. தன் தப்பனருடன் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் போய் ஒவ்வொரு நிலத்தையும் முதலில் பார்த்துவர எண்ணினான். ஆனால் பண்ணைவீட்டுக்காரர் அலைவாரா? இவராலவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போவது! — சொல்லி யனுப்பினால் தானே ஒவ்வொரு ஊர் காரியஸ்தர்களும் வந்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அவரவர்களிடையே வேண்டிய தகவல்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு விட்டால் போகிறது. சிறு பிள்ளை, விஷயம் தெரியாதவன். கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டியது முதல்படியல்லவா, குடித் தனக்கார தோரணையில்! நம் போலொத்தவர்களுக்கு ஒரு கௌரவம் உண்டு. அதைப் போக்கடித்துக் கொள்ளலாமா? என்று தன் மனதினுள்ளதை ஒளிக்காமல் விஸ்தாரமாக எடுத்துப் பிள்ளையிடம் சொன்னார்.

—நமது நிலங்களைப் போய் நாம் நேரில் பார்வையிடுவதில் நமது கௌரவத்துக்கு என்ன குந்தகம் வந்துவிடப்போகிறது—இப்படித்தான் பட்டது சுகுணவுக்கு. தகப்பனருடைய இந்த மனப்பான்மை அவனுக்கு சற்றும் பிடிக்கவில்லை. ஆயினும் அவருடன் போராட்டம் துவங்க அவன் வீரப்பவில்லை. —சரி அப்பா

ஒவ்வொரு ஊர் காரியஸ்தரையும் வரவழையுங்கள்; அவர்களுடன் பேசிப் பழக வேண்டும் முதலில். மற்றவை பின்பு—என்று இணக்கமாக கூறினான்.

காரியஸ்தர்கள் ஒவ்வொரு யராக வந்தனர். ஒருவருக்காவாது மாதம் இருபத்தைந்து ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் இல்லை. இவர்கள் எப்படிக்காலத்தள்ளுகிறார்கள் என்பது பெரிய பிரச்சனை. இவர்களை சந்தித்துத் தகப்பனாரிடம்கேட்டும் சுகுண தெரிந்து கொண்ட விஷயங்கள் பல. ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை நிலமும் சுமார் வருஷத்திற்கு ஆறு முதல் ஏழு ஆயிரம் மூட்டை வரையில்தான் நெல் கொடுக்கிறது. புஞ்சை ஆயிரம் ஏக்கரும் வருஷத்தில் ரூபாய் பத்தாயிரம் கொடுக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை நிலமும் ஏக்கர் 3 முதல் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரை பொறும் என்றும், பெரிய குடித்தனமானதால் இப்படித்தான் வரும் என்றும் ஆனால் காரியஸ்தருக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் அடங்கி நடக்கமாட்டார்களென்றும் சொல்லத் தெரிந்துகொண்டான் சுகுண. மேலும் அவரவர்களையும் வைக்கும் இடத்தில் வைத்து எடுக்கும் இடத்தில் எடுத்தால்தானே ஏற்றதாகும் பண்ணையின் மனப்போக்கு தான் இப்படியே தவிர உண்மையில் தன் தகப்பனாரின் கீழிருப்பவர்கள் உள்ளபடி திருடர்கள் என்றும், ஆதி முதல் அந்தம் வரை அவர்கள் நடிப்பது நம்பத்தக்கதல்ல வென்றும் அவனுக்கு விளங்கி விட்டது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது, நிர்வாக நடைமுறைகளில் அடிப்படையாக எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியிருக்கிறதென்பதை உணர்ந்துகொண்டான்.

இந்த சமயத்தில் அவனுடைய சிநேகிதர் ஒருவர் சர்க்கார் கிருஷி பண்ணையில் பயிற்சி பெற்றுவிட்டு, இவர்களுடைய பண்ணையைச் சுற்றிப் பார்வையிட இலாகா அதிகாரிகளிடமிருந்து உத்திரவுவந்திருப்பதாகவும், ஜூன் டொரு தினங்களில் அவர் வருவதாகக் கடிதம் வந்திருக்கிறதென்றும் தன் தகப்பனாரிடம் தெரிவித்தான்.

குறித்த நாளில் சிநேகிதரும் வந்தார். தன்பிள்ளையின் இந்த விதமான சிநேகிதங்களைப் பற்றி தகப்பனார் மிகவும் மெச்சினார். அதனால் இது சம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடிய செலவுகளையும் சற்று நேரம் அவர் மறந்தார்.

சுகுணவுடன் சிநேகிதரும் ஒருநாள் தங்கி விட்டு மறுநாள் நிலங்களின் அமைப்பையும் செழுமையையும் கவனிக்க வெளியே போக வெண்ணிப் பண்ணை வீட்டுக்காரரை அழைத்தார்.

மிகுந்த சர்ச்சையின் மேல் முக்கியமான இரண்டொரு காரியஸ்தர்களை மட்டும் அவருடன் போகுமாறு அனுப்பிவைத்தார். வந்தவரைத் தனியே அனுப்புவது பரியாதைக் குறைவு என்றும் தானும் அவருடன் போவது தான் சரியென்றும் எடுத்துக் கூறி தகப்பனாரிடம் ஒரு வாறு சம்மதம் பெற்று சுகுணவும் உடன் சென்றான். இப்படியாக நிலங்களைப் போய் நேரில் பார்ப்பது வெற்றிகரமாக முடிந்தது.

பார்வையிட்டுத் திரும்பிய போது, வந்தவர் தனது குறிப்புக்களுடன் வந்தார். உத்யோகஸ்தர், சுகுண, பண்ணைவீட்டுக் காரர் மூவரும் அமர்ந்து பேசலானார்கள். உத்யோகஸ்தர் தனது விரிவான ஆலோசனையை சமர்ப்பித்தார். சுகுணவும் தன் அபிப்பிராயங்களை அறிவித்தான். பண்ணைவீட்டுக் காரருக்கோ இவை யெல்லாம் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை.

உத்யோகஸ்தர் சமர்ப்பித்த திட்டம், அடுத்த வருஷமே ஏக்கருக்கு முப்பது மூட்டை சராசரி விளையக் கூடியதாகும். லாபகரமான திட்டம் தான். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏராளமாகச் செலவு செய்ய வேண்டி வருகிறது. இச்செலவுகள் தவிர, உரம்வாங்கவும், பயிர்ச் செலவுக்கு ஏகராவுக்கு நூறு ரூபாய் உபரியாக ஆகுமென்று வைத்துக் கொண்டாலும் வருஷம் ஒரு லட்ச ரூபாய் பிடிக்கும். கடைசியில் பார்க்கப் போனால் இப்பொழுது இருப்பது தான் மிச்சமாகும். இவ்வளவு சிப்பந்திகளை வைத்துச் சமாளிப்பது, இவையெல்லாம் எதற்கு என்று நினைத்தார்.

அவர் சமர்ப்பித்த திட்டமாவது:—

1) உழவன் 3 ஏக்கருக்கு ஒருவன். மாதம் 3 மூட்டை வீதம் 300 பேர் மாதம் 900

மூட்டை. இது வருஷத்திற்கு 10,080 மூட்டை நெல்.

2) பண்ணைக்காரர் 50 ஏக்கராவுக்கு ஒருவர், மாதம் 3 மூட்டை வீதம் 20 பேர் மாதம் 60 மூட்டை. வருஷத்திற்கு 720 மூட்டை மாதம் ரூ 20 வீதம் வருஷத்திற்கு ரூபாய் 4800.

3) மேல்பார்வையாளர் 5 பேர் மாதம் 3 மூட்டை வீதம் வருஷம் 180 மூட்டை மாதம் ரூபாய் 100 வீதம் வருஷம் ரூ 6000.

4) தலைமையதிகாரி மாதம் 3 மூட்டை நெல் வீதம் வருஷம் 36 மூட்டையும் மாதம் ரூபாய் 500 வீதம் வருஷம் ரூபாய் 60,00.

இதைத் தவிர இன்னும் பல சில்லரைச் சிப்பந்திகள் இப்படித் திட்டம் மிகவும் விரிவாக இருந்தது. அவர்களது ஆலோசனை மறுநாளைக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது. அவரவரும் தனித் தனியே யோசிக்கலானார்கள்.

விவசாய நிபுணர் தனக்குள் யோசித்தவாறு:—

இந்தத் திட்டமெல்லாம் குக்கிராமங்களில் நடக்கக் கூடியவையா? நாம் இங்கு வந்து திட்டமிட்டுவிட்டால் சுகுண மனசுப்படி எல்லாம் சரியாக நிறைவேறுவிட்டால் வாரியரிடமிருந்து பணமெல்லாம் என்ன ஆவது! சுகுண நல்லவர் தான் தகப்பனாரோ பழையகாலத்துப் பேர் வழியாக இருக்கிறாரே —

சுகுண நினைத்ததாவது.

— கொஞ்ச செலவு தானே காண்பித்திருக்கு. இன்னும் மாடுகள் வாங்க வேண்டும், ஏர்கள், வண்டிகள், முதலியன பெருவாரியாகத் தயாராகவேண்டும். தவிர, உழவு நடவு, நீர் இரைத்தல், களை பறித்தல் இப்படி ஒவ்வொரு இனத்திலும் செலவுகள் அபரிமிதமாகக் காத்திருக்கிறது. ஏதோ பைத்தியக்காரத் தனமாக விவசாய நிபுணரையும் வரவழைத்து விட்டோமே. அவருக்குவேறு மாதம் எட்டு அல்லது 9 நூறு கொடுக்க வேண்டிவரும். என்னசெய்வது. சங்கடத்தில்லவா நாட்டிக் கொண்டு விட்டோம் போலிருக்கிறது. தவிர தகப்பனாரை வேறு திருப்திப்படுத்திக்கொண்டு போக வேண்டும்.

இவர்கள் இப்படித் திட்டங்களைப்பற்றித் தங்களுக்குள் ஆழ்ந்த சிந்தனையிலாழ்ந்திருந்தபோது பண்ணைவீட்டுக்காரரும் தன் போக்கில் இது விஷயமாக யோசனை செய்தார். (தொடரும்)

பால் உணர்ச்சி இல்லையேல் வாழ்க்கை இல்லை

“ஐயோ இரண்டொழிய வேறில்லை...” என்பது ஒரு பழைய பாடலின் துவக்கம். அது ஆண், பெண், ஆக இரண்டு என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மனிதகுலம் ஒன்றே எனப் பொதுபடைபாக்கக்கூறினும், அதில் பிரதானமாக இதைக் குறிப்பிடுவானேன்? “ஒன்று” ஆகாது என்பதால் தான்!

“மிருகங்கள்” என்று பொதுவாகக் குறிக்கிறோம். ஆனால் அவற்றை சாகபட்சணி-மாமிசபட்சணி என்று பிரிக்கிறோம் ஏன்? ஒன்று குணத்திலும், தன்மையிலும், சாதவாகவும் அமெரிக்கையாகவும், மற்றொன்று முரட்டு சுபாவமாகவும் இருப்பதால்! ஆடு, மாடு, யானை முதலியவைகளை அன்பாகவும், புலி, சிங்கம் முதலானவைகளை அதட்டியும் பயன் படுத்திக் கொள்கிறோம்.

இயற்கை அப்படி; பிறவி அப்படி! நாம் மாற்றிவிடமுடியுமா?

ஒரு பிறப்பின் ஆகாரவகைகளையே மாற்றமுடியாதபோது அவைகளின்பிறவி, குண-சுபாவவேறுபாடுகளை எப்படி நம் மிஷ்டப் படி இயக்குவிக்க முடியும்? பயிற்சியினால் முடிந்தாலும் எவ்வளவு தூரம்-எவ்வளவு காலம் நிலைக்கிறது?

இயற்கையோ டிசைந்த வாழ்வே இன்பம் பயக்கும்! ஆணும் பெண்ணும் வெவ்வேறு அமைப்புகளுடன்-உறுப்புகளுடன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எவர் மறுக்க முடியும்? வெளியுருவிலேயே இவ்வளவுபெரிய மாறுதல்கள் என்றால், உள்ளுறுப்புகள் பற்றி, உள்ளுணர்வுகள் பற்றி யாரே அறுதியிட்டுக் கூறமுடியும்?

மூளை, மனம் இவற்றை ஆராய்ந்த மனோதத்துவ நிபுணர்களும், நாடி நரம்புகளை ஆராய்ந்த வைத்திய நிபுணர்களும் விஞ்ஞான ரீதியாக ஆண்-பெண் பேதம் இருப்பதை உறுதியாகக் கூறுகின்றனரே!

அடையாளம் தெரியாமல் செத்துப்போன பிரேதத்தின் ஒரு எலும்பை வைத்துக் கொண்டே அது ஆணுடையதா, பெண்ணுடையதா எனக்கூறி விடுகிறார்கள், எப்படி?

இயற்கை நியதிகளை ஏற்றுப் போற்றாமல் புறக்கணிப்பதேன்

பெண் பிரச்னை பற்றிய ஒரு மறுப்பு

பால் வாதம் சமூக வளர்ச்சிக்குத் தீமையே தருமென்பதை எடுத்துக்காட்டி ராஜம் கிருஷ்ணசாமி எழுதியிருந்த கட்டுரையைப் பார்த்துவிட்டு ப. தனுஷ்கோடி அனுப்பியுள்ள கருத்துக்கள் இவை. இந்தப் பிரச்னைபற்றி நேயர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எழுதியனுப்பினால் தகுந்தவற்றை பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

— ஆசிரியர்

ஆண்-பெண் உள் அவயங்கள், உணவருந்துவது முதல், இதயத்துடிப்பு வரை எப்படி எவ்விதம் இயங்குகின்றன என்பதை பிரத்யக்ஷமாக அறிய, கோவைதொழில் மன்னர் ஜி.டி. நாயுடு அவர்களிடம் ஒரு டாக்டுமெண்டரிசினியாப் படம் இருக்கிறது, அதைத் திரையிட்டுப்பார்த்தால் சாதாரண ஒளியையும், ஒலியையும் ஆண்கிரஹிப்பதற்கும், பெண்கிரஹிப்பதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் உள்ளன என்பது தெளிவாகப் புலப்படும்.

இத்தனை இருக்கும் போது “பால்” பேதம் கிடையாது, அவசியமில்லை என வாதிப்பது விரிதையே!

மனித குலம்மட்டுமா? புள்ளினம், விலங்கினம், ஏன்? தாவர இனம் எல்லாவற்றிலும் பால் உணர்ச்சியைக் கைகழுவிவிட்டால் அப்புறம் “வாழ்க்கை” என்ன இருக்கப்போகிறது?

அதற்காக, பிள்ளை பெறும் யந்திரமாகிவிட வேண்டுமா? என்று எண்ணிவிடவேண்டாம்! “வாழ்க்கை” என்பது அத்துடன் முற்றுப் பெற்றதாக நானும் கருத வில்லை. ஆணும் ஆணும்போல, பெண்ணும் பெண்ணும்போல தோழமை பூண்டு, சகலத்திலும் சர்வசுதந்திரமாக சமூகம் இயங்கவேண்டுமென்பது தானே ‘பால்வாதம்’ வேண்டாதவர்களின் கட்சி?

ஆம்! என்றால் அது தான் வாழ்க்கையா? பிறவிப்பயனா? என்று கேட்க ஆசைப் படுகிறேன்.

கல்வி, கேள்வி ஞானமும், பொருளாதார நிலையும் வளரவளர, கருத்துமாறுபாடுகளும், குழப்பங்களும் ஏற்பட்டே

தீரும். அப்போது நண்பரை-அல்லது தோழியைவெறுத்து விலக்குவது போல், கணவன் மனைவி உறவும் ஆகிவிட வேண்டுமா?

முன் சொன்னது போல் விஞ்ஞான ரீதியாக பெண் அதிக சலனம் உள்ளவள் என்பது நிரூபிக்கப்பட்ட விஷயமாயிற்றே! அவளின் அவசர புத்தியில்-பதட்டத்தில் முறைதவறான-பின்னல் அவளே பச்சாத்தாப்பப்பட்டு வருந்தும் படியான செயல்களைச் செய்ய சுதந்திரமளித்து விடுவதா?

இதையெல்லாம் யோசித்து பார்த்துத்தான் முன்னோர்கள், நளாயினியையும், திரௌபதைமாயும், வாசுகியையும், பெண்பாலின்கற்பிலக்கணங்களாக வகுத்துக்கொடுத்தனர். கணவன் அடிச்சுவட்டில் அடிவைத்து பின் பற்று வதே மாதர்க்கணிகலன் என்றனர்.

பெண்ணை அடிமைப் படுத்தினார்கள்; அசௌகரியமாக இருந்தது! பெண்ணுக்கு சுதந்திரமளித்தார்கள்; பெரும் தொல்லைபாடப் போய் விட்டது! மீண்டும் பெண்ணை அடக்கி வைக்கப் பார்த்தார்கள்.

தலைமுறை தலைமுறையாக-பாரம்பர்யமாக, பெண்ணைப் பற்றி ஆண் குலத்தின் பிரச்சனை இப்படி திராமலேயே இருந்து வருகிறது. ஆகவே பெண் ஒரு திராத பிரச்சனையா? என்பது கேள்வி.

நேராகப் பதில் சொல்ல வேண்டுமானால் “ஆம்!” என்று சுருக்கமாகச் சொல்லி விடலாம். அதுமட்டுமல்ல; “திரவேண்டிய பிரச்சனையுமல்ல பெண்!” விதை, செடி மரம்,

பூ, காய், கனி, கொட்டை திருப்பவும் விதை என்றபடி சமூகத்திலே பெண்பிரச்சனை சுற்றிச்சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கும்.

ஏனெனில் அதுதான் அதன் இயல்பு! அதனால் கெடுதல் ஒன்றுமேயில்லை. மாதர் முன்னேற்றம் என்றாலும், மனித குல முன்னேற்றமென்றாலும், இரண்டையும் விடுத்து வெறும் முன்னேற்றம் என்றாலும் எல்லாம் ஒன்றுதான்! ஒருவர் வாழ்ந்தால் மற்றவர் வாழ்வார்! ஒருவர் முன்னேறினால் மற்றவரும் முன்னேறுவார்! பாலுணர்ச்சியும் - பால் பேதமும் அதற்குத்துணை புரிகின்றன. பால் வாதம் ஒழிக! என்றால் தான் ஒன்றையொன்று அடித்துக்கொண்டு நசுங்கிச்சாகும்

பால் வாதம் இருப்பதால் தானே, பஸ்வலில் ரயிலில் மந்திரிப் பதவியில், தனி இடம் தேவைப் படுகிறதா? இது பெண்ணுக்கு இழிவல்லவா? என்று கேட்கிறது!

ஆண் குலம் தான் பெண் பிரச்சனையை உண்டு பண்ணுகிறது எனச்சொல்லி விட்டு, பெண் தன்னைப்பற்றியே பிரச்சனை எழுப்பிக் கொள்வது விரோதம் தான்! போகட்டும்.

பெண் என்பதற்காக பரிதாபப்பட்டு யார் மந்திரிவேலை கொடுப்பார்கள்? அறிவில், ஆற்றலில், சமூக சேவையில், நிர்வாகத்தில் திறமை-தகுதி இருக்கும் என்று நம்பிக்கை ஏற்பட்டால்தான் மந்திரியாகலாம். குடும்ப, சமூக கலாச்சார கட்டுப்பாடுகள் எவ்வளவு இருந்த போதிலும், கல்வி, கேள்வி, ஞானத்தாலும் தெய்வ பக்தியாலும் சுதந்திரப் பறவையாக வெளியில் பிரகாசிக்க முடியும்-பிரகாசிக்கச் சந்தர்ப்பம் உண்டு என்பதே நமது சமூக-சமய அமைப்பு! இதற்கு உதாரணங்களாக ஒளவையும், காரைக்காலம்மையும், மீரவும் காணப்படுகின்றனர்.

ஆயிரத்தில் ஒருவர்-லக்ஷத்தில் ஒருவர், பல ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை இப்படி தோன்றி நடமாடுவதற்காக, கோடிக்கணக்கான அத்தனை பெண்களையும் தெருவில் திரியவிட வேண்டுமா? பால் பேதம் மறந்து பழக வேண்டுமா?

சிறுகதை

லட்சியக் கணவன்

—* ப்ரதேசி *

பஞ்சநதம் பிரமீளாவை மணந்து கொள்ளும் போது முழுமுனதுடன் தான் மணந்து கொண்டான். அவளைப் பார்த்த உடனேயே மனக் கண்ணில் மாங்கல்பதாரணம் செய்யும் காட்சியை அவன் கண்டு விட்டான். ஆகையால் வீணாக தியாகராஜர் கீர்த் தனையையோ, பந்த நல்லூர் பஞ்சநதையோ, பழைய பாட புத்தகங்களையோ மீண்டும் பிரமீளா நினைவுபடுத்தவேண்டிய அவசியமே ஏற்படவில்லை. கல்யாணமும் சின்னஞ்சிறுசச்சரவு கூட இல்லாமல் சுமுகமாகத்தான் நடந்தது. ஜான்வாச ஊர்வலத்துக்கு முன் மாப்பிள்ளையை ஒளித்து வைத்து விட்டு “அவனுக்குக் கோபம்; இப்படித்தான் எங்கேயோ போனான்; எங்கே போனானோ” என்று யாரும் சொல்லவில்லை. தினம் வாங்கும் மாட்டைப் பல் பிடித்துப் பார்ப்பதைப் போல் சீர்வரிசைகளின் தரத்தையும், விலை வாசியையும் யாரும் அங்கே எடுத்துவிடா ச வில்லை. கல்யாணத்தின் போது தான் என்ன? சம்பந்தி வீட்டுக் குழந்தையைக் குரங்கு மூஞ்சி என்று சொல்லலாச்சா? என்ன சச்சரவோ “நாங்களுள்ளம் இடவி-காப்பிக்குக் கூட விதியற்றப் போனவர்களா என்ன? கூடை கூடையாக இடவியும் குடம் குடமாய்க் காப்பியும் அலுப்பி எங்களை அவமானப்படுத்துவானேன் என்று பெண்ணின் நாத்தனாரோ மாமியாரோ அல்லது அவர்கள் சார்பாக வேறு யாருமோ சண்டை பிடிக்கவில்லை.

நலங்கின் போது தான் என்ன? முடியகையைத்திறக்கும் “காட்டா குஸ்தி”யில் அபலையின் மனம் புண்படக்

கூடாதே என்று முதல் ரவுண்டிலேயே பஞ்சநதம் தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு விட்டான்.

பண்டமாற்று பேரத்தில் முட்டாள்தனமாக உப்புக்குப் பதில் பருப்புத் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டு விட்டான். இத்தனைக்கும் தினந்தோறும் அவன் ரேடியோவில் விலைவாசிகளைக் கேட்டுக் கொண்டு தான் வருகிறான். உப்பு மூட்டை விலை அதிகம் என்பது அவனுக்கு நன்கு தெரியும்.

கல்யாணம் முடிந்து அவர் ஊருக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். பஞ்சநதத்துக்கு அந்த வீட்டில் இருக்கவே பிடிக்கவில்லை. பேசாமல் ஒரு டாக்ஸி கொண்டு வரும்படி மைத்துனனுக்கு உத்திரவிட்டான். டாக்ஸி வந்ததும் “உன் தங்கையைக் கோயில் வரை போய் வா வேண்டுமென்று அழைத்து வா” என்றான். பழம் வெற்றிலை பாக்கு வாங்கி வரவேண்டுமா? என்ற கேள்விக்கு “அதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம், உன் தங்கை மட்டும் வந்தால் போதும்” என்றான்.

டாக்ஸியில் பிரமீளாவுடன் இன்னும் யார் யாரோ வந்து உட்கார் முயன்றார்கள். எல்லாரையும் பஞ்சநதம் மிரட்டி அனுப்பி விட்டான். “பிரார்த்தனை செய்யப் போகும் இடத்தில் நீங்களுள்ளம் எதற்கு?” என்றான்.

டினாவர் “எந்தக் கோயிலுக்கு” என்று கேட்ட போது நேரே பிரளாஸா தியேட்டருக்கு விடு “உன்னுடன் என் கனவு” (MY DREAM WITH YOU) அங்கே தானே நடக்கிறது?” என்றான்.

அதே பஞ்சநதம் தான் இன்று இரவு ஒரு மணிக்கும் இரண்டு மணிக்குமிடிக்

வருகிறான். சாயந்திரம் ஆபீசிலிருந்து வரும்போதே அவசர அவசரமாக இரவு நேரச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு வெளியே புறப்பட்டுப் போவதிலேயே கவனமாயிருக்கிறான். இரவு பத்து மணிக்கு மேலும் பதினொரு மணிக்கு மேலும்வந்து அவன் கதவைத் தட்டுவான். அக்கம்பக்கத்திலுள்ள சதிபதிகள் ஊர்க்கதை யெல்லாம் பேசி விட்டு தூங்கியிருப்பார்கள். அகாலத்தில் பஞ்சநதம் கதவு தட்டுவதும் அதைத் தொடர்ந்து பிரமீளா முணுமுணுப்பதும், அழுவதும், வழக்கமாகி விட்டது.

கல்யாணமான பின்பு தனிக் குடித்தனத்தில் ஒரு பெண்ணோடு வாழும் இளம் வாலிபன் இவ்வளவு விரக்திமனப் பான்மையோடிருந்தால் அவன் மனம் என்ன பாடுபடும்? “தினமும் இப்படி ஏன் வீட்டை விட்டு ஒடுகிறீர்கள்? ஆபீசிலிருந்து வந்தால் கொஞ்ச நேரம் எங்காவது உலவி வரலாமென்றே, ஏதாவது தளவாடப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாமென்றே ஏன் உங்களுக்குத் தோன்றவில்லை?” — இப்படிப் பட்டவர்த் தனமாகக் கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்று பிரமீளாவுக்கு எத்தனையோ தடவை தோன்றியதுண்டு, ஆனால் அப்படி எதுவும் கேட்காமலிருக்கும் போதே வீடு இந்தப்பாடு படுகிறது கேள்வி வேறு கேட்டு விட்டால் அப்புறம் அவர் வீட்டுக்கு வருவதையே விட்டு விட்டாலும் விடலாம்.

பஞ்சநதத்தின் மாதவருமானம் ரூ 75 தான். முதலில் கல்யாண சமயத்தில் நூற்றைம்பது என்றும் சர்க்கார் உத்தியோகமில்லை பென்றாலும் பிரபல கம்பெனியின் வேலை யென்றும் தான் சம்பந்தி வீட்டார் சொன்னார்கள். அப்போது அவர்கள் செய்த ஆடம்பரச் செலவையெல்லாம் பார்க்கும் போது அதவும் நப்புப்படி யாகத் தான் இருந்தது. ஆனால் பிரமீளா அவனோடு தனியாக வாழ ஆரம்பித்ததும் அந்த ரகசியத்தை யெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு விட்டாள். பஞ்சநதம் அடிக்கடி உலகமே முழுகி விட்டாற்போல் கவலையில் முழுகி விடுவதையும் அவள் கவனித்திருக்கிறாள். ஆனால் அது பற்றி மெல்லாம் விபரமாகக் கேட்க அவளுக்குத் தைரி

யமில்லை. சின்னஞ்சிறு சாப்பாட்டு விஷயத்தில் கூட முன் கோபம் காட்டும் பஞ்சநதத்திடம் அவள் எதையுமே கேட்க விரும்பவில்லை.

தனிக்குடித் தனம் தொடங்கிய பெண்ணைப்பார்த்துச் செல்ல ஆறு மாதங்களுக்குள் மூன்று தடவை தாயார் வந்து விட்டுப் போனாள். அப்போதெல்லாம் பஞ்சநதம் சாயந்திரம் ஆபீசிலிருந்து வந்தவன் வேறு எங்கும் போகாமல் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தான். மாமியார் ஊருக்குச் சென்றதும் மறுபடியும் இரவு வெகு நேரம் கழித்து வீடு திரும்பி வரத்தொடங்கி விட்டான்.

கதாநாயகிகளுக்கு நேரத் தவறி வீடு திரும்பும் கணவன் மேல் சந்தேகம் கொள்ள உரிமையுண்டு. ஆனால் அந்த சந்தேகம் ஒரே மாதிரியாக அவன் ஒழுக்கத்தைப் பற்றியதாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை யல்லவா? பிரமீளா பஞ்சநதத்தின் மேல் சந்தேக மேற்பட முடியாமல் தவிர்த்தாள். தவித்தாள். அவன் தன்னைத்தனியே விட்டு விட்டுச்சினிமாவுக்குப் போய் வருகிறானோ என்று எண்ணக் காரணமே யில்லை. சினிமாவுக்குப் போய் வருகிற ஆண்கள் என்னதான் அடக்க முள்ளவர்களாக இருந்தாலும் ஒரு பாட்டோ சில வசனங்களோ அவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விடும். அவர்களை யுற்றியாமல் அவர்கள் பாடுவார்கள், அடுக்கு மொழிகளை அப்படியே உதிர்ப்பார்கள். குறிப்பாக ஆங்கிலப் படம் பார்த்து விட்டு வரும் ஆடவர்கள் வீட்டில் செய்யும் அட்டகாசத்தையும் வெட்கக்கேட்டையும் சூட்சும புத்தியுள்ள எந்தப் பெண்ணும் புரிந்து கொண்டு விடுவாள்.

வேறொரு பெண்ணின் மீது காதல் கொண்டு ஆலகிறான் என்றே நினைக்கலாமென்றால் கனவில் கூடச் சொன்ன தில்லை. “கீதா என்பது ஒரு பெண்ணின் பெயராகவும் இருக்கக் கூடுமாதலால் “கண்ணன் காட்டிய வழி” என்பதையே சொல்லிவரும் பஞ்சநதம் அவ்வளவு பெரிய பாவத்தை ஒரு நாளும் செய்ய மாட்டேன்.

சீட்டாகிறான், சூதாட்டத்தில் பொழுது போக்குகிறான் என்று நினைக்க ஆதாமேயில்லை. பல்லாங்குழி ஆட்டத்தைக் கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியாத பஞ்சநதம்

11-ம் பக்கம்

அமிர்தாஞ்சனம்

சகல வலி நோவுகளுக்கும்

கைகண்ட மருந்து

எங்கும் கிடைக்கும்

அமிர்தாஞ்சன்

விமலே

சென்னை, பம்பாய்,

கல்கத்தா, பெங்களூர்.

செல்வம்!

ஆர். ரங்கராஜன்

‘ஒரு அணு இருந்தால் கொடுங்கள்’ என்று ஸ்ரீமான் செல்வம் நண்டர் ஆரோக்கியத்தைக் கேட்டார். ஆரோக்கியம் இருமிக் கொண்டு ‘அது இருந்தால் நான் ஏன் இப்படி வியாதியால் அவஸ்தைப்படுவேன் என்று பதிலுரைத்தார். செல்வத்தினுடைய யாசகமும் ஆரோக்கியத்தின் பதிலும் எனக்கு ஹாஸ்யமாகக் காட்சியளித்தன எனினும் அவ்விருவருடைய வறுமையை நான் காணத் தவறவில்லை.

இந்தப் பாழும் செல்வத்திற்காக மனிதன் படுப்பாடுபரிதவிக்கத் தக்கது. அவன் ஆவி உடலிருந்து பிரியும் வரை செல்வத்தை அடையும் பொருட்டு அவன் படுப்பாடு அனுக்குத் தான் தெரியும். செல்வத்தை அடைய மனிதன் பற்பல முறைகளைக் கையாளுகிறான். திரை கடலோடியும் திரவியந் தேடுகிறான். ஆனால் அந்த ஆசை மட்டும் ஒருக்காலும் போவதில்லை. மனிதனுக்குப் பொருள் தேடுவதில் அதிக ஊக்கம் இருக்கவேண்டுமென்பதை ‘வள்ளுவர் ‘ஆக்கம் அதர் வினயச் செல்லும் ஊக்கமுடையா னுழை’ என்று கூறுகிறார். ஆக்கத்தைத் தேட ஊக்கம் அவசியமாகிறது,

இப்படிப் பட்ட நிலை யற்ற செல்வத்தை மனிதன் தேடித் தற்காலிக சாந்தி பெறுகிறான். செல்வம்—நாங்கள் ‘செல்வோம்’ என்று கூறுவதபோலிருக்கிறது. இன்று செல்வந்தன்—நாளை கையில் ஒடேந்தி கால்கடுக்க நடந்து கால்வயிற்றன்னத்திற்கு அலையும் ஒரு ஏழையாகிறான். அதேமாதிரி தரித்திரம்—‘தரித்து இரோம்’—தரித்திரம் ஒரே ஆளிடம் எப்பொழுதும் குடியாக நிலைத்து இருப்பதில்லை. இன்று தரித்திரன்—நாளை ஒரு சீமான்! இப்படியான ஒரு நிலையைச் செல்வம் சிருஷ்டிக்கிறது. இதில் ஒன்றும் நடுவுநிலைமை கொள்பவன் வாழ்க்கையில் ஒரு சாதாரணவெற்றி பெறுகிறான்.

வந்த செல்வத்தை வழிவகுத்து உபயோகிக்க வேண்டும். இல்லையேல் வந்தவழி திரும்பிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. செல்வத்தால் கிட

டிய சிறப்பு சிறப்பாகக் கருதப்பட மாட்டாது. அன்பு வழி நடந்தால் அக்காரியம் என்றும் நீடிக்கும் பிறர்க்குத் வாச் செல்வம் நச்சுமரம் பழுத்ததை ஒக்கும்.

செல்வத்தைப் பெற பல முறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. செல்வத்தை அடையுப்போது அது பிறர்க்குத் தீங்கிழைக்கக் கூடாது தர்மவழியில் பெறுவதே முறையானது. சிலகிண்கக் கூடியது. அச்செல்வம் அழி

யாது. இது நம் பெரியோர்க்கண்ட உண்மையாகும்.

ரஸ்தாவில் செல்லும் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் செல்வம் இருக்கிறது. எல்லாநிலையானதா? அவர்கள் கொடுப்பதை நாம் ஏற்கத்தகுதி வாய்ந்ததா? ஒரு நாய் தன்னையில் ராஜ்யத்தைவைத்துக்கொண்டு அதை சிங்கத்துக்குக்கொடுத்தால் சிங்கம் பெற்றுக்கொள்ளுமா? “நாய் தரக்கொள்ளும் சீயம் நல்லர சாட்சி” என்று கம்பர்கூறுகிறார். ஆகவேசெல்

வம் பெறும் முறை இதன்மூலம் வலியுறுத்தப்படுகிறது

நல்ல முறையில் பெற்ற செல்வத்தை பலருக்கும் சமுயத்தில் வழங்கவேண்டும். இதற்கு ‘விருந்தோம்பல்’ அவசமாகிறது. மிகவும் சிரம தையிலிருக்கும் ஒருவருக்குக் கொடுத்து உதவினால் அது மிகவும் போற்றப்படும். ஆபத்துக்கு உதவும் செல்வம் என்றும் அழியாச்செல்வமாகும்.

உங்கள் கட்டிடத் திட்டங்களை இப்பொழுது மேற்கொள்ளுங்கள்!

நிர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

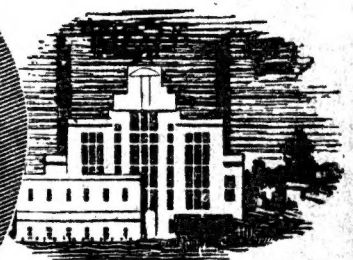
பள்ளிக்கூடங்கள்

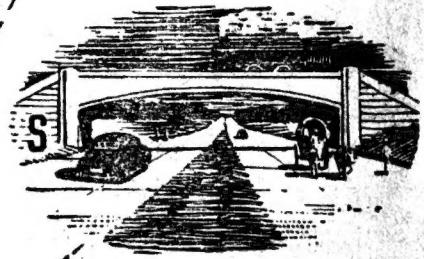
பண்ணைகள்

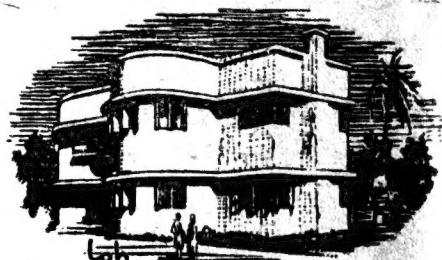
நீலகிரி பிராண்டு சிமெண்டு

தொழிற்சாலைகள்

பாதைகள், பாலங்கள்

வீடுகள்

ஆஸ்பத்திரிகள்

ஏ. சி. சி. நீலகிரி பிராண்டு சிமெண்டு

உங்கள் கட்டிடத் தேவைகளுக்கு இப்பொழுது கிடைக்கிறது.

உங்கள் தேவைக்கு இன்றே எழுதுங்கள்:—
அருகாமையிலுள்ள சி. எம். ஐ. ஸ்டாபிஸ்ட்
அல்லது வியாபாரி அல்லது நேராகவே

தி சிமெண்டு மார்க்கெட்டிங் கம்பெனி
ஆப் இந்தியா லிட்.

9 மெளண்ட் ரோடு, மதராஸ்.
412 ரேஸ் கோர்ஸ் ரோடு, கோயமுத்தூர்
சுகர் கம்பெனி பீல்டிங், பெங்களூர்

காங்கிரீட் உபயோகித்து கட்டுவது சம்பந்தமான எல்லா பிரச்சனைகளுக்கும் தி காங்கிரீட் அஸோஸியேஷன் ஆப் இந்தியா லிமீடெட் ரோடு, மதராஸ், அல்லது சுகர் கம்பெனி பீல்டிங், பெங்களூர் என்ற விலாசத்திற்கு எழுதி தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகளை இலவசமாகப் பெறுங்கள்.

இலாகாவின் வியாபார மாணேஜர்கள்

தி சிமெண்டு மார்க்கெட்டிங் கம்பெனி
ஆப் இந்தியா லிட்.,

ஊன்றிய கொள்கையும் ஒன்றே கணந்தொறும்
தோன்றும் கடமைகள் ஆற்றதல் நன்றே

[காட்டை 19] 27—12—53 [முற்றுகை 2]

குழப்பம் ஒழிக

ராஜாஜியின் புதிய கல்வித் திட்டம், நமது பிள்ளைகளின் அடிப்பில் குழப்பம் கொண்டு வருவதில் விடக்கூடுமென்ற புச்சம் ஆரம்பத்தில் நமக்கும் பற்றிப்பெருந்தது உண்மை தான். அதற்குக் காரணம், கல்வித் திட்டத்தின் அம்சங்ளைப் பிரசாரம் செய்யும் தித்தில் ராஜாஜியும் அவரை ஆதரிப்போரும் காட்டிய அபரம்பும், தேவையற்ற, குழப்பமான வியாக்யானங்ளுமே யாகும். தவிர, கல்வித் துறையில் உள்ளவர்கள் அருக்குமே பகுத்தறிவு சிறிதும் கிடையாது என்பது பாலமுரட்டடியாக ராஜாஜி கத்தர்கள் எழுதியும்பேசியும் நடந்த தோரணையில் ராஜாஜி கல்வித் திட்டம்பற்றிய குழப் பம் அதிகமாகியும் விட்டது. இந்த குழப்பத்தை அரசியல் திர்க் கட்சிக்காரர்களும் ன்கு உபயோகித்துக் கொண்டு, கல்விச் சீர்திருத் தத்தை அதன் அம்சங்களை வலத்து மட்டும் ஆராயாமல் வறு வேறு கெட்ட எண் ணங்கள் கற்பித்துப் பிரச்சி னைய மேலும் குழப்ப மாக்கி வலத்தார்கள்.

திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் சிறந்தது என்பதைப் பற்றிய சந்தேகம் நமக்கில்லை. நோக்கத்தில் மாசுகற்பித்து நாம் அதனை ஆராயவுமில்லை. ரட்டுக் கல்வி நமது பிள்ளை னுக்குக் குறைந்து உடல் டைழப்பம்கிடைப்பது நமக்கு டன்பாடு தான்.

ஆனால், இந்தத் திட்டம் சிறந்த ஆராய்ச்சியும் முன் யோசனையும் இல்லாமல், கல்வி நிபுணர்களைக் கலந்தா ளாசிக்காமல் அவசரப்பட்டு அறிவிக்கப்பட்டு உடனேயும் அமுலாக்கப்பட்ட முறை யப்பற்றியே நாம் பெரிதும் வருந்தினோம். மேலும் 10,

அல்லது 12, வயதுக்குட் பட்ட குழந்தைகளைத் தொழிலில் பழக்கப் போவதாகவும், அதாவது அவரவர் பெற்றோரிடமே கற்கலா மென்றும் கூறிய கருத்து சற்றும் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத சிறு பிள்ளைத் தனமான கற்பனை என்பதை எண்ணும் போது தான், இந்தத்திட்டம் சிறிதும் பயன் தராமற் போகுமே என்ற கவலை நமக்கு எழுந்தது.

பருலேகர் கமிட்டியின் அறிக்கையும் நம்மைப் போன்று எண்ணுகின்றவர்களின் கருத்தையே பிரதிபலித்திருக்கிறது. தொழிற் கல்வியும் பிள்ளைகளுத் தரவேண்டுமாயின், மூன்று மணி நேரப் புத்தகப் படிப்புக்குப் பிறகு பிள்ளைகளைக் கட்டவிழ்த்து வெளியே விடாவிடுவதினால் மட்டும் சாதிக்க முடியாது என்ற உண்மையை அந்த அறிக்கை வலியுறுத்தியிருப்பதுடன், 3-மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அந்தக் குழந்தைகளின் தொழில் ஊக்கத்திற்குத் தகுந்த மேற்பார்வையும் ஏற்பாடும் பள்ளிக் கூடமே செய்யவேண்டுமென்று கூறும் கருத்தை, திட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட போது, சர்க்கார் சார்பில் யாரும் உணர்ந்திருக்கவில்லை. இரண்டத்தனை பிள்ளைகளுக்கு, இப் போதிருக்கும் பாடசாலைகளையும் ஆசிரியர்களையும் கொண்டே கல்வி கற்பிக்க முடியுமென்ற உண்மை ஒன்று தான் இந்தத்திட்டத்தின் பலன் என்பது முதலிலேயே தெளிவாக விளங்கிற்று. ஆனால் கல்வியின் தரம், பின்னாளில் உயர் நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிக்கும் செல்ல விரும்பும் போது, மாணவனுக்கு உதவி செய்யாமற் போய் விடுமேயென்ற சந்தேகமும் கூடவே இருந்தது.

இதுபோன்ற தெளிவான சந்தேகங்களுக்கு தக்க சமாதானம் காட்டி இந்தக் கல்வித் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடத்திவைக்கப்பட்டால், இந்தக் கல்வித்திட்டம் பயனுடையதாக இருக்கும். இந்தத் திசையில் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மற்றபடி கல்யாண வீட்டிலேயே பந்தல்கலைக் கட்டிக் கொண்டு அழுவதைக் கடமையாகக் கொண்டொழுகும் எதிர்க்கட்சியினர், திட்டத்திற்கோ, அதைக்கொண்டுவந்தவரின் நோக்கத்திற்கோ மாசுகற்பிக்க முயல்வது, உண்மையில் அவர்களின் கல்வி

யபிமானத்தினால் வென்பதும், அரசியல் நோக்கம் கொண்டே என்பதும் மக்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஆதலால் அதைப்பற்றி நாம் இங்கே கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

எந்தத் திட்டமும் எடுத்த எடுப்பில் பரிபூர்ணமானதாக வேரா, குறைபாடற்றதாகவோ இருக்க முடியாது. ராஜாஜியின் புதிய கல்வித் திட்டமும் இதற்கு விலக்கல்ல. ஹித சத்துருக்களிடமிருந்தும் எதிர்ப்பாளர்களிடமிருந்தும் இந்தத் திட்டம் தப்பிப் பிழைத்து தமிழ் மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்பதே நமது விருப்பம்.

வாலை ஆட்டுகிறார்கள்

அமெரிக்க ஏகாதிபத்ய உணர்ச்சி ஆசிய அமைதியைக் குலைக்கும் வகையில் வாலை ஆட்டுகிறது. பாகிஸ்தானில் இடம் பிடித்துக் கொண்டு ஆசியாவில் தனது ராணுவ பலத்தை இன்னும் அதிகமாக ஊன்றிக் கொள்ளத் திட்டமிட்டு செய்யும் வேலையின் அது முன்னேறிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் தத்துவரீதியில் எப்படியமைந்திருந்த போதிலும் அமெரிக்கக் கைப்பாவையாக இருந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். பிரிட்டன் இந்தியா போன்ற நாடுகள் அங்கீகாரம் கொடுத்த பிறகும் செஞ்சின மக்கள் சர்க்காருக்கு அமெரிக்க அங்கீகாரம் கிடைக்காமையால் ஐ. நா. வில் செஞ்சின இன்னமும் இடம்பெறவில்லை செஞ்சினவை ஒழித்துக் கட்டுவதில் அமெரிக்க அக்கறையும் தணிபவில்லை.

கம்யூனிஸத்தைப் எதிர்த்துப் பிரசாரம்

செய்வதன் மூலம் ஆசியாவில் தனது பணத்திமிராலும் ராணுவ தளவாடங்களாலும் தனது செல்வாக்கை மிகவும் பலமாக வேருன்றச் செய்யும் வேலையில் அது வலை வீசுகிறது. இருக்கும் நிலையில் பாகிஸ்தான் அந்த வலையில் சிக்கி விடுமென்றே தோன்றுகிறது.

பூசி மெழுகி அமெரிக்காவும் பாகிஸ்தானும் எவ்வளவு தான் மறைவில் காரியங்கள் செய்தாலும் அதன் வாடை வெளியே தெரியத்தான் செய்கிறது. இந்த வேகத்தில் போகும் போது, இந்தியா பாகிஸ்தான் சமரஸ உணர்ச்சிக்கு தடையும் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

அமெரிக்காவின் இந்தச் செயல்கள் ஆசிய நாடுகளைக் கட்டாயமாகக் கம்யூனிஸக் கொள்கையின்பால் தூரத்திச் செல்வதாகவே முடியுமானால் அதில் வியப்பில்லை. உலகில் ராணுவமும் பணமும் எவ்வளவுகாலத்துக்குத்தான் ஆட்சி செலுத்தப் போகின்றனவோ!

வாயடைத்ததா?

பூலோ சுவர்க்கமென்று வர்ணிக்கப்படும் ரூஷ்ய அரசியல்சம்பிரதாயங்கள் உண்மையிலேயே உலகுக்கு ஒரு புதுமைதான். ஒருவர்பதவிக்கு வந்தால் உடன் இருந்து உழைத்த பலருடைய தலைகள் உடனே வெட்டப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையும் ஒன்று அங்கே கடைபிடிக்கப்படுகிறது போலும். ரூஷ்ய சர்வாதிகாரிகள் நாபலி கொடுக்க வேண்டுமென்று

பொதுவுடமைப் பூதம் பிடிவாதம் பிடிக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அவர்கள் தலையே அபாயத்தில் வந்துவிடும் என்பதுதான் நிலைமை போலும். அமெரிக்காவில் தேசத்துரோகிகள் தூக்கிப்பட்டார்கள் என்பதற்காக சென்னையில் அமெரிக்கப் பிரசார அலுவலகத்தைக் கல்லாலடித்த தோழர்கள், பெரிய மாண்புமிகுக்கு மகிழ்ந்து வாயடைத்துப் போனதேனோ!

பொழுதுபோக்கு

தேவராயமுபதி

புரட்சி, புரட்சி, என்று கூறிக்கொண்டே அலுவலகத் திற்கு வந்துசேர்ந்தார் அன்பர் விட்டோபா. என்ன புரட்சி, எங்கு புரட்சி எனக் கேட்க வேண்டும் போல் தோன்றியது. ஆனாலும் வந்தவுடனே பரபரப்புக் காட்டி கேட்க ஆரம்பித்து விட்டால் வேலையற்றவன் என்று என்னை நினைத்து விடக்கூடாதுபாருங்கள். அதனால் தலையை ஆட்டி வா வேற்றுவிட்டு, தலை போகிற வேகத்தில் எழுதி முடித்து விட்டது போல ஒரு சில நிமிடம் இருந்துவிட்டு எங்கு என்று மட்டும் கேட்டுவைத்தேன்.

விட்டோபா இருக்கிறாரே இவரைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா? நல்ல மனிதர் என்ற சொல்லுக்குப் பொருத்தமானவர். கலை அன்பர். கவிதைக் கிறுக்கும் இவருக்கு உண்டு. ஆனால் இவர் ஒரு கவிதைகூட எழுத முயற்சி செய்யவில்லை. நல்ல கவிதை எங்கு கிடைத்தாலும் அதை ரசிப்பதிலே ஆர்வமுடையவர். பொதுப்பணி என்றால் முன் வரிசையில் நிற்கும் தப்பிப் பிழந்த ஒரு சிலரில் இவரும் ஒருவர். எந்த விஷயத்திலும் பரபரப்பு காட்டமாட்டார். எதையும் எடைபோட்டு ஏற்றுக் கொள்வதிலே செட்டியார்தான்.

அது பாருங்கள், இந்தக் காலத்தில் அரை ஏக்கர் நிலமல்ல ஐம்பது ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்கூட விவசாயம் செய்கிறோம் என்று சொல்ல வெட்கப் படுகிறார்கள். தொழில் என்ன என்று அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களைக் கேட்டு வைத்தாலோ விவசாயம் என்று சொன்னால் கேவலம் என நினைத்து மிரஸ்தார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்களும் தான் அச்சாபிஸ் வைத்திருக்கிறீர்களே இதுவரை எவராவது வேறு எதிலாவது விவசாயி என்று தன் தொழிலை சேர்த்து அச்சிடச் சொல்லியிருக்கிறார்களா? மிராசுதார் என்றுதானே போடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்? என்கேள்வியைப்போட்டார். எனது பதினைந்து வருட தொழில் அனுபவத்தில் விவ

சாயி என்று இதுவரை எவரும் போடச் சொன்னதில்லைதான். என்றாலும் நீங்கள் சொல்லும் புரட்சிக்கும் இதற்கும் என்னசம்பந்தம்? என்று கேட்டேன்.

சம்பந்தமில்லாமலா சொல்லுகிறேன். இன்று கோர்ட்டுக்குப் போயிருந்தேன். அங்கு யாரைப் பார்த்தாலும் பெயர் என்ன என்று கேட்டால் பெயரைச் சொல்லாமல் விவசாயி என்றே சொல்லுகிறார்கள் என்றார்.

இப்படி சொல்லுவதற்குக் காரணம் என்னவோ என்று கேட்டு வைத்தேன். அதுதான் மன்னன் ராஜாஜி செய்த அவசர சட்டத்தின் விளைவு என்றார்.

ஒஹோ அப்படியா? அவசர சட்டத்தின் விளைவு அப்படியாயிருக்கிறது என்றேன்?

இன்று கோர்ட்டிலே டபேதார் பிரதிவாதியின் பெயர் சொல்லி கூப்பிட்ட உடனே உள்ளே வருகிறவர் பெயர் சொல்லி நீதான் ராமசாமிபா, அல்லது கந்தசாமிபா? என்று குமாஸ்தா கேட்டால் இல்லீங்க நான் விவசாயி என்கிறேன். இப்படி பல தமாஷ் தினசரி நடக்கிறதாம். விவசாயிகள் பேரிலே ஒரு வருஷ காலத்துக்கு கோர்ட்டில் சிவில் ரைவடிக்கை எடுக்கத் தடை செய்து அவசர சட்டம் இடம் கொடுப்பதால் எல்லோரும் விவசாயி விவசாயி என்று பெயரை மறந்துகூடப்பேச ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கோர்ட்டில்கூட முன் போல அதிக கேஸ் இல்லைபாம். விவசாயி என்ற பெயருக்கு இப்பொழுது ஏகப்பட்ட மதிப்பு இதனால் ஏற்பட்டுவிட்டது. நாமும் விவசாயியாக இல்லாமல் போனோமே என்று தொழில் பிரமுகர் எல்லாங்கூட ஆதங்கப்பட்டகூடிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது; இதைப் புரட்சி என்று சொல்லாமல் என்ன சொல்லுவது?

அப்படியா என்றேன்.

ஆமாம் இன்னும் கேளுங்கள். ஒருவருக்கு வாரண்ட் பிறப்பிக்கப்பட்ட விட்டது சட்டம் அமுலாவதற்குமுன். சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பின்பே பிரதிவாதிக்கு தன் மேல் வாரண்ட் பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது

அமுத வாக்கு

வாருங்கள் மக்களே! வாருங்கள், அண்ணன் தம்பிமார்களே! ஓரிருவர் நேர்மை வழியிலே செல்ல முயல்வதில் பல இடர்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் நேர்மை வழியிற் செல்ல விரும்புவோர்க்கெல்லாம், அதைதரயம் ஏற்படுகிறது. வாருங்கள், உலகத்திரே! கூட்டங் கூட்டமாக நேர்மை வழியிற் புகுவோம்.

—பாரதி

'அசோகா பாக்கு'

தெரிந்தது. உடனே தனக்கு வாரண்ட் வைத்திருக்கும் அமீனாவைத் தேடி ஆரம்பித்தார். இரவு தான் அவரது வீட்டை அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடிந்தது. அமீனா வீட்டின் கதவைத் தட்டி எழுப்பினார். அமீனா பதறிக் கொண்டு என்னமோ ஏதோ வென்று பரபரப்புடன் வந்து கதவைத் திறந்து வெளியே வந்து பார்த்தார். வாரண்ட் வைத்துக்கொண்டு தான் தேடித் திரிந்த நபர் எதிரே நிற்பது கண்டு திகைத்தார். அந்த திகைப்பு நீங்குவதற்கு முன்பு என் பேரில் ஒரு வாரண்ட் உத்திரவு உங்களிடம் இருக்கிறதல்லவா? அதைக் கொடுங்கள் கையெழுத்துப் போடுகிறேன். படிப்பணம் பணி ரெண்டு அணுவை எடுங்கள் என்றார் கடனாளி. இதைக் கேட்டு மூர்ச்சை போடக் கூடிய நிலை அமீனாவுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது வந்தவரோ துரிதப்படுத்திக் கொடுத்தான். தன்னுடைய இத்தனை வருட அனுபவத்தில் வாரண்டைக் கண்டு நடுங்கியவர்கள் எத்தனையோ பேர். தன்னைக் கொள்வா? படுத்தி தன் தபவுக்கு ஏங்கி நின்றவர்கள் எத்தனையோ பேர். எனக்கு வாரண்ட் உன்னிடம் இருக்கிறது. அதைக் கொடு என்று மணி யாடர் சேவகன் போல தன்னைக் கருகிக் கேட்கும் ஒருவரை இதுவரை கண்டதில்லை. கதையில் கூட கேட்டதில்லை. திகைத்தார் அமீனா

என்ன சொல்வது என்று, வந்தவரோ நான் தான் வரண்டில் கண்ட ஆசாமி என்பதில் உங்களுக்குச் சந்தேகமா? சாட்சிகளை கூட்டி வரட்டுமா? என்று வேறு கேட்கவும் அவருக்கு அழகையும் ஆத்திரமும், சுய கௌரவமும் வந்து விட்டது. உனக்கு வாரண்டில்லை கிரண்டில்லை. போ, போ, என்று கத்தவே ஆரம்பித்து விட்டார். எப்படியாவது இவனுக்கு வாரண்ட் சேர்ப்பிக்கக்கூடாது என்று அமீனாவுக்குத் தோன்றி விட்டது.

அமீனாவுக்குத் தெரியும் வந்திருக்கும் ஆசாமிக்குத் தான் தன்னிடம் வாரண்ட் இருக்கிறதென்று, தன் வீடு தேடி வந்து வாரண்ட் கொடுக்கும்படி கேட்டு ரகளை செய்யும்பாது, தன்னுடைய கௌரவம், அந்தஸ்து, என்ன ஆவது என்று நினைத்து விட்டார். வந்தவரை வாரண்ட் என்னிடம் இல்லை என்று ஒரேயடியாக சாதனை செய்து அனுப்பிவிட்டு மறுநாள் வரண்டில் கண்ட ஆசாமி கிடைக்கவில்லை என்று கோர்ட்டுக்கு கட்டளையை திருப்பி அனுப்பி விட்டார். எப்படியிருக்கிறது பார்த்தீர்களா கால மாறுதலை என்றார் நண்பர் விட்டோபா. அவருடன் நிர்ந்த நானும் புரட்சி, புரட்சி என்று கூக்குரல் எடுவேண்டும் போல் இருந்து எனக்கு.

காட்சியும் கருத்தும் !

மாலை மயக்கம்

ரேட்டியார்

மாலை நோத்தில் மேலைத் திசையை என்னுலுது பார்த்துண்டா? வானத்திலே நடக்கும் வர்ண ஜாலங் காட்சியைக் கண்டதுண்டா? சூரிய வட்டம் இரு தகடுகளாக ஒன்றையொன்று எதிர் மறையாக உராய்ந்து சுழன்று கொண்டிருக்க, விதவிதக்கலவைச் சாந்தை வாரி வீசிக் கணத்திற்கு கணம் மாறி மாறித் தோன்றும் காட்சியில் மனம் நெகிழ்ந்ததுண்டா?

செக்கர் வானிலே ஆயிர மாயிரம் ஒவியர்கள் தீட்டினாலும் தீட்ட முடியாத அந்த அற்புதக் காட்சி, அதிலே, மலைகளும், சாகரங்களும், நதிமனும், சமவெளிகளும், பாலை நிலங்களும், காடும், புதரும், இன்னும் விவரிக்க முடியாத தோற்றங்கள் அத்தனையும் ஒருங்கே இணைந்து, பிணைந்து நிற்கும் வந்தை.

ஏன் என விளங்காத எத்தனையோ புதிர்களுக்கு அன்றாடம் விளக்கம் தரும் விரிவுரை, உயிர் ஏக்கத்தின் உந்தல், இருண்ட மேகம் ஒளிச் சுதிரிகளுடே தாவிப் பாயும் வந்தைகள்.

இப்படி எண்ணரிய காட்சிகள் மாறி மாறித் தோன்றும் அந்த விசித்திரங்களைக்கண்டு கவிஞர்கள் களித்ததுண்டு. ஒவியர்கள் உளம் பூரித்து, பொருமையும் கொண்டதுண்டு. அறிஞர்கள் திளைத்ததுண்டு.

இனம் புரியாத எத்தனையோ எண்ணக் குவியல்களைக் கொண்ட உள்ளத்திற்கு இந்தக் காட்சியைக் காண்பதில் ஏனோ ஒருவித மயக்கம் எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பைத் தான் வானத்திலே காண்கிறோ? எண்ணத்தில் தோன்றும் பல்கோடி நிலைகளுக்கு விளக்கம் அந்த வானத்திலே தெளிவடைவதாக இருக்கிறதா? என்னமோ போங்கள் அந்தக் காட்சி ரகசியத்தையே இந்த கையகல் ஏட்டிலே தீட்டிவிட முடியவில்லை. தீட்ட முடிந்திருந்தால்? அது தானே மனித உள்ளத்தின் ஏக்கம். தெளிவடைந்திருந்தால்? அது தானே சிந்தனையின் சித்தி.

இப்படிச் சூழப்படுத்துடன் வெரு நாளு நான்

தவிப்பதுண்டு ஆயினும் காட்சியைக் காணுப்போது, ஒரு அமைதி, பரபரப்பு அற்ற நிலை, தெளிவு, நான் பெறுவதுண்டு. அந்த அற்புதக் காட்சி எல்லாம் என் மனத்திரையில் பதித்து சுருட்டிப் பத்திரமாக பாதுகாக்கும் ஆற்றல் பெருகி, நான் விஸ்வகாரமாய் வளர்ந்துவிட்டதாக ஒரு நினைப்பு.

இப்படி எத்தனையோ நாள் நான் எண்ணியதுண்டு. என்றலும் போதுமென்றுதோன்றாமல் இந்தக்காட்சி ஒன்றையே சலிக்காமல் காணுவதற்காக மட்டுமாவது யுகம் யுகந்திரமாக நான் ஊழ வேண்டும் என்ற ஒரு தவிப்பு. இப்படி தவித்த நாட்கள் கொஞ்சமல்ல. தினசரி ஆயிரமாயிரம் எண்ணக்குழப்பத் திடையையும் இந்த தவிப்பு இடையே இழையோடிக் கொண்டிருக்கும்.

இந்தக் காட்சியில் உள்ளம் ஈடுபட்டு விட்டால் நான் என்றும், என்னது என்றும் சொல்லுவதற்கும் இதைத் தவிரவேறு எந்தப்பொருளும் தகுதியுடையதல்ல என்று சொல்லத்தோன்றும். காட்சியின் ஊடே தாவிக்குதித்து அகண்ட வான் விரிவிலே நான் துள்ளி விளையாடுவதாக ஒரு நினைப்பு. வான்விரிவிலே இந்தக் காட்சியில் உயிர் ஏக்கம் பரிணமித்து வியாபித்து எங்கும் நிறைந்ததுவாய் எல்லாம் வல்லதுவாய், பாவும் அறிந்ததுவாய் இருக்கும் இணைப்பின் மர்மம் மனத்திற்கு என்றோ கேட்ட அல்லது கண்ட விளக்கம் போலப் புலனாகிறது.

நேற்று இருந்தது போல் இன்று இல்லை. இதற்கு முன்பார்த்ததுபோல் நேற்றும் இல்லை. இன்று புதுமையான தோற்றம். இந்தத் தோற்றம் இனி ஒரு தடவை காண்போமா? என்ற ஏக்கம். இப்படி புதுப்புதுபுதுமையான காட்சிகள் அன்றாடம் நடக்கும் என்றாலும்கூட எத்தனைநாள் காணத் தவறி விட்டோம் என்ற வருத்தமே என்மனதில் எழுவதுண்டு.

இத்தகைய காட்சியை என்னுலுது ஒருநாள் நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இல்லையென்றால், இன்றே சென்று பாருங்கள்.

தொடர்ந்து பார்த்து மகிழுங்கள். அமைதியற்று சதா அலைமோதிக் கொண்டிருக்கும் உள்ளத்திற்கு அமுதவாரிபொழியும் அந்த இனிய காட்சி ஒரு ஆறுதல் தருவதைக்காணுங்கள். முதலில் இது பைத்தியக்காரன்செயல் என நினைக்கலாம். உதடு சப்பிட்டு நச்சுக்கொட்டலாம். என்றாலும்கூட தொடர்ந்துபார்த்தால் நான் சொல்லப்போகும் எண்ணக்கருக்கலும், அது வர்ஷிக்கும் அமுத தாரையும் உங்கள் உள்ளத்திற்கே விளங்கும்.

ஒரு நாள் மாலை இந்தக் காட்சியில் என் உள்ளம்விம்ம, கண் இமை மூடாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். இத்தனை காட்சியையும் அப்படியே விழுங்கிவிட இந்த உள்ளம் போதவில்லையே என்ற ஆற்றாமையால் ஹோவென்று வாய்விட்டு அலறி விட்டேன். ஒரு இடத்தில் தோன்றும் விரைதையை கண்டு மனது ஒன்றுப்போது அடுத்தவிடத்திலே நடக்கும் விசித்திரத்தை காண முடியவில்லையே என்ற தவிப்பு.

எங்கும் பார்த்து விரிந்த இந்தக் காட்சியைக் காணும் போது உள்ளம் விம்மி மனதின் எல்லை வான் விரிவைப் போல் விரிகிறது. அப்பொழுது நான் வானில் திரிகின்ற புள் எல்லா மாகி, மண்ணின் விரிவெல்லாம் நிறைந்து, ஞானச் சுடர் வானில் தாவி, நாதப் பகைப்புலனுக்கும் எட்டாத எங்கும் நிறைந்த பெருவெள்ளத்திலே கலந்து விடுவதைப்போல் ஒரு மயக்கம் ஏற்படுகிறது. எல்லாம் நானாக இயங்குவது போல ஒரு பிரமை.

அந்தக் காட்சியின் லயிப்பில் இருந்து என் கவனம் மாறிவிடும்போது நான் உள்ளம் குறுகிக் கூனி, சிறிய தோர் வரம்புக்கு உட்பட்ட மனிதனாக, புலன் உணர்வுகளை உடையவனாக, எப்படி தாண்டினாலும் என் கால்தப்படியால் சில அடிகளே தாண்டக்கூடிய வலி இழந்தவனாக, நான் என்னது என்ற குறுகிய நோக்கின் குறிப்பொரு

ளாக, செயல் இழந்தவனாக, சிறுமை மிஞ்சியவனாக, சிறுதரும்புக்கு சமான் மானவனாக, புழுவாக, கவலை, சினம் என்றுநான் சிருஷ்டித்துக் கொள்ளும்சேற்றில் அழுங்கி எழுந்து செல்ல முனமில்லாத பன்றியாக மாறிவிடுகிறேன். உலகத்துச் சிறுமைகளுக்கெல்லாம் உறைவிடமாக நான் இருப்பது தெரிகிறது.

உள்ளம் விரிந்து ஆனந்தத்தில் அசையாது, லயித்து நிற்கும்போது, வான் விரிவில் மேகமும், கருக்கலும், மின்னலும் இடியும் தோன்றிக் குழறுவதுபோல எத்தனையோ சிந்தனைகள் வந்து குவிகின்றன. மின்னலைப் போன்று ஒட்டமும், கருமேகத்தைப்போன்று கருத்தும், இடியைப் போன்று குமுறல்களும் என்னிலே நான் காணமுடிகிறது.

நான் கண்ட காட்சிகள் அனந்தம். அவைகளுக்கெல்லாம் விஞ்ஞான ரீதியில் ஆதாரமுண்டா என்பது சந்தேகமே என்றாலும்கூட அவைப் பலனற்றவை என்று என்னால் ஒதுக்கிவிட முடியவில்லை. ஆனால் ஒன்று இந்த சிந்தனையால் மக்களுக்கு உடனடியாக அபாரமான சாதகம் எதுவும் இல்லை. என்றாலும் பாதகம் நிச்சயம் இல்லை. எனவே சொல்லுகிறேன் நீங்களும் சிந்தியுங்கள்.

ஒ'ஸோகிரேப்

உலகப் புகழ்பெற்ற
பழரஸ் பானம்

விம்மடோ

இணையற்றது

எங்கள்
சொந்தத் தொழிற்சாலைகள்
இல்லாத
தென்னிந்திய நகரங்களில்
பாடலர்கள் தேவை
நாணயமும்
வசதியுமுள்ளவர்கள்
விண்ணப்பிக்கவும்
வின்ஸென்ட் & கோலிட்
திருச்சி

சுசி, ருசி உபசரணையுடன் சாப்பாடு சிற்றுண்டிகளுக்கு
திருச்சி, சிந்தாமணி பஸ் ஸ்டாண்டில்

கணேச விலாஸ்
காப்பி & சாப்பாட்டு ஹோட்டல்

(குறைந்த ரேட்டில்)
மாதாந்திர சாப்பாடு, டிபன் கூப்பன்கள் உண்டு
Prop: K. P. ராமச்சந்திரய்யர்

4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி
சீட்டாடவாவது? அதுவுமில்லாமல் அவன் அனுவசியமாகச் செல்வழிக்கும் வழக்கமே கிடையாதே. வீட்டுக்கு அழகாக ஒரு பெரிய காலண்டர் வாங்கி மாட்ட வேண்டும் என்ற போது “தேதி கிழமை திதி, நட்சத்திரம், யோகம், வாரசூலை எல்லாம் விபரமாகத் தெரியப் பஞ்சாங்கமிருக்கும் போது காலண்டர் எதற்கு? என்றவன் ஆயிற்றே அவன். மாதச் சம்பளம் ரூ 75-யும் அப்படியே பிரமிளா விடம் கொண்டு வந்து கொடுத்து விடுவான். சம்பளம் வாங்க வேண்டிய அன்று செவ்வியூஸ்டாம்புக்காக ஓராண்டு அதிகமாகவே அவளிடம் கேட்டு வாங்கிப் போவான். இடைவேளைக்குக் கையில் டிபன் இருக்கிறது. வீட்டை விட்டு வெளியே ஹோட்டலில் காப்பி சாப்பிடுவது லாபகரமானதல்ல-அதனால் சில நாட்களில் நண்பர்களின் பில்லுக்கும் தானேதொகை கொடுக்க நேரிடலாம். எனவே வாழ்க்கை வழியில் இவ்வளவு ஜாக் கிரதையாக நடந்து வரும் பஞ்சநதம் சீட்டாடுகிறான், சூதாடுகிறான் என்றால் யாராலும் அந்த அபாண்டத்தைச் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது!

ஆனால் பிரமிளாவின் பொறுமை அளவு மீறிப் போய் விட்டதும்! இனிப்பொறுமை வெள்ளத்தை அணைபோட்டுத் தடுத்துவைப்பதால் இதயக் கட்டே உடைந்து விடும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இரவு மணி பனிரண்டு அடித்து விட்டது. இன்றும் பஞ்சநதம் வரவில்லை. பிரமிளாவுக்கு ஒரு யோசனை. தோன்றிற்று. உடனே அதைச் செயலில்கொண்டுவர முனைந்தாள். கதவை இழுத்துப் பூட்டிக் கொண்டாள். சாவியை பத்திரமாக மணிபர்விலுள்ள வைத்துக்கொண்டாள். சித. மு. அருணாஜலம்செட்டியார் வீடு ஏங்கே இருக்கிறதென்று புறப்பட்டுவிட்டாள். அந்தணரில் செட்டியாரை “சித” என்று குறிப்பிட்டால் கூட எல்லோரும் புரிந்து கொண்டுவிடுவார்கள். அவருடைய ஸ்தாபனங்கள், கம்பெனிகள், தருமசாலை, சத்திரங்கள், பசுமடங்கள், நந்தவனங்கள் இப்படி எத்தனையோ பெரியபெரிய கட்டிடங்கள் அவர் நீண்ட பெயரைப்பிரபலப்படுத்திக்கொண்டிருந்தன. அவருடையலேவாதேவி ஜனசகாயப்பாங்கு ஒன்றில் தான் பஞ்சநதம் கணக்

குவேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஊரெல்லாமறிந்த “சித” வீடு பிரமிளாவுக்குத் தெரியாதாகையால் ஒரு குதிரை வண்டியை வாடகை பேசிக் கொண்டு அங்கேபோய் இறங்கினாள். யாரோ ஒரு பெண் வந்து இறங்குவதைக் கண்டு உள்ளிருந்த ஆச்சி வெளியே வந்து அவளை வரவேற்றாள். “யார்? என்ன வேண்டும்?” என்று விசாரித்தபோது சமீபத்தில் தான் விவாகமாகித் தனிக் குடித்தனம் வைத்திருக்கும் தன் கணவன் பஞ்சநதத்தை இப்படி அகாலத்தில் வேலை வாங்குவது நியாயமா? என்று கேட்டாள். செட்டியாரும் ஆச்சியும்திகைததப்போனார்கள்.

“இல்லையே! நம்மபாங்கியில் காலை 10 மணிமுதல் ஒருமணி வரையும் பிற்பகல் 2 மணியிலிருந்து ஐந்து மணி வரையிலும்தானே வேலை!” என்றார்கள்.

“அப்படியானால் தயவு செய்துஎன்னை மன்னியுங்கள்; நான் இங்கே வந்து சென்ற விபரமும் அவருக்குத் தெரிய வேண்டாம்” என்று சொல்லி விட்டு பிரமிளா அதே வண்டியில் வீடு வந்து இறங்கினாள்.

கதவு பூட்டி யிருந்ததால் வெளியிலேயே காத்திருந்த பஞ்சநதம் குதிரை வண்டியில் வந்திறங்கும் பிரமிளாவைக் கண்டு திடுக்கிட்டான். அவள் எங்கிருந்து வருகிறாள் என்பதைக் கேட்க வேண்டுமென்று பேராவலிருந்தாலும் அதை அடக்கிக் கொண்டு அமைதியுடனிருந்தான். பிரமிளா கதவைத் திறந்தாள். உள்ளே காட்சி வைத்திருக்கும் பாலை எடுத்து ஆற்றிக் கொண்டு வந்தாள்.

கையில் பாலை வாங்கியவாறே பஞ்சநதம் —“இப்படியும் ஒரு நாள் நடக்குமென்று நான் கனவிலும் நினைத்ததில்லை” என்றான்.

“இப்படியே வாழ்நாளெல்லாம் நடக்குமென்று நானும்தான் நினைக்கவில்லை.”

—ஒருபுறம் லாருணஸ்திரம்; மற்றொருபுறம் ஆகனேயாஸ்திரம்.

“என் இளம் மனைவி வீட்டில் தனியாக இருப்பாள் என்பது எனக்குத் தெரியாமலில்லை—ஆனால் உணர்ச்சியை விடக் கடமைதான் பெரிது என்று நான் மதிப்பவன்” என்றான் பஞ்சநதம்.

பிரமிளாவின் பொறுமை அணை உடைந்துவிட்டது.—“ஆமாம்! இளமை யுணர்ச்சிகளையெல்லாம் இழந்துவிட்டு இறந்தகாலக் கடன்களைக் கட்டிக்கொண்டு அழுவுது தான் கடமையாக்கும்!—அந்தக் கடமையே பெரிதாக இருக்கும்போது என்னை வேறு எதற்கு அழைத்துக் கொண்டீர்கள்?”

பஞ்சநதம் வரண்ட சிரிப்பை வீசிவிட்டு—“பிரமிளா! நீ என்ன பேசுகிறாய் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமலே பேசுகிறாய்! நான் இறந்த காலத்தை எண்ணவில்லை. எதிர்காலத்தை வரவேற்கத் தான் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நம் எதிர்கால வாழ்வு வெறும் பலூனாகி விடக் கூடாதென்று தான் பாடுபடுகிறேன். இளமையும் உணர்ச்சியும் நிலைப்பவையல்ல—ஆனால் கடமை என்றமே நம்மை விட்டுப் பிரியாது. அன்பின் சின்னமென்று, வாழ்க்கை வழியில் வரும் மைல்கள் என்றும் உருவகப்படுத்தும் புத்தியிர் இவ்வுலகில் முறையாக வாழ்விக்கப் பணம்—வேண்டும் பிரமிளா! அதை நான் தற்போது பார்த்து வரும் ஒரு வேதியைக் கொண்டு சாதிப்பதற்கில்லை.....பிரமிளா நான் இரட்டை மணிதொகை உழைக்கிறேன்! பங்கு வேலையுடன் மற்றொரு வேலையையும் பார்த்து வருகிறேன். அது எதிர்காலப் பிரச்சினைக்காக...எனவே நான் சமயம் வரும் போது சொல்லலாமென்று இதுவரையில் சொல்லவில்லை!...நீயும் நான் தினமும் இரவு அகாலத்தில் வருவது சம்பந்தமாகக் கேள்வி எதுவும் கேட்கவில்லை...ஆமாம்...!சில நாட்கள் கலங்கினாய்!... அழகக் கூட அழுதாய்!... ஆனால் அதை நான் லட்சியம் செய்யவில்லை; லட்சியம் செய்யத் தொடங்கியிருந்தால் இன்று நான்கு ஐந்து வரை சேர்த்திருக்க முடியாது! அடுத்த படியாக ஒரு ஜீவனை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்க முடியாது!”

—பிரமிளா கற்பனைப்பால் அசைவற்று நின்றாள். அவள் கண்களிலிருந்து நீர் அருவி போல் பெருகிற்று. பஞ்சநதம் அவள் கண்ணீரைத் துடைக்கவில்லை—அது ஆனந்தக் கண்ணீர் அல்லவா?

சிந்தனை

க. வே. இராசகோபாலன்

அவன் வாழ்தான்! ஆம் வாழத்தான் வாழ்ந்தான். உயிருடன் கூடிய உடலாக அல்ல; உயரிய உள்ளத்தோடு; செயல்புரியும் சிந்தனையோடு!

தனக்கெனவாழவில்லை; தன்புகழ் பரப்ப வில்லை; தன்வயிறு வளர்க்கவில்லை மக்கள் வாழ; மானிலம் வாழ; அவன் வாழ்ந்தான்!

“வாழ்க இவ்வையகம்” இது அவனது உளத்தின்கு வாகி முகத்தில் அரும்பி உரையிலிருப்பி, செவ்விலிருந்து ஆனால்...?

அவனை மதித்தார்களா? யாரென்று என்னென்று கேட்டார்களா? இல்லை; ஒருக்காலுமில்லை. மாறாக அவனுக்கெதிராக ஒன்று கூடினர்; ஏன்?

அவன் உளமும், உரையும் செயலும் அறத்தை—அதன் விளக்கத்தைக்காண விழைந்தன. நல்லபண்புதேவையென நவின்ருன்; கட்டுப்பாடுவேண்டுமெனக் கதறினான்; “ஒழுக்கம் உயர்ந்தது; விழுப்பம் பெறுங்கவ்” எனவிளம்பினான் “தனி உணர்ச்சி தக்கதல்ல; குழுவுணர்ச்சி குலவுதல் வேண்டும்” எனக் கூறினான்.

அன்போடு கூறினான் ஒரு முறை; அடக்கத்துடன் கூறினான் மறு முறை; ஆத்திரத்துடன் கூறினான் இன்னொரு முறை; அதற்கும் திருந்தாத வரை விட்டு விடவில்லை; கூறிக் கொண்டேயிருந்தான்.

ஆனால்...பயன்? இவைகள் பிடிக்கவில்லை மக்கட்கு! கட்டுப்பாட்டுடன் அறத்துடன் பணிவுடன் வாழ்வது பிடிக்கவில்லை அவர்கட்கு! ஏனென்றால் அவைகளை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தல் சற்றுக் கடினமாயிருந்தது.

ஏன்கடினமென்று எண்ணவில்லை; ஏன் பிடிக்க வில்லையென்று எண்ண வில்லை.

ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் நினைத்தார்கள்! என்ன! “இவன் யார் கூறுவது” என்பது தான்!

இதை நினைக்க நினைக்க அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை உண்டாகியது! என்ன ஒற்றுமை? எதிர்ஒற்றுமை? ஆம் “அவனைத் தீர்த்துக் கட்டிவிட்டால்...? நல்ல போசனை; வரவேற்கத்தக்கது” என்று பட்டது அவர்களுக்கு.

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி
பஸ்விலும் ரயிலிலும்
முந்து பெண்களுக்கு இட
மளிப்பதால் ஆண்களும் ஆத்
மதிருந்தி யடைகிறது. என்
றால். அது ஒரு குற்றமா?
பத்துப்பேர் மத்தியில் பெண்
ஒரு அடி தள்ளியே போக
வேண்டும் என்பது உண்
டைய பண்பாடு. அது இன்
றைய இனையுள் உள்ளத்தி
லும் மரியாதை யுணர்வாகப்
பண்பட்டு நிற்கிறது. அதை
மறந்து தன்னைத் தாழ்த்துபடுத்
தும் செய்கையாக அதைக்
கருதிக் கொண்டால் யார்
என்ன செய்வது?

ஆண்களின்மேல் இப்
படி ஆண்கள் எல்லா இடங்
களிலும் பெண்களை ஒரு
பிரச்சினையாகக் (பொருட்
டாக!) கருதி, பெண் குலத்
துக்குச் சலுகை காட்டுவ
தால் இன்பமோ இலாபமோ
அடைகிறார்கள் என்றால்,
அதேசமயம் அதே காரணத்
துக்காக பெண்ணுள்ளமும்
பெருமையுடன் பூரிப்படை
கிறதே!

மேலும் இத்தகைய
ஆணின் ரஸனையைப் பயன்
படுத்திக் கொண்டு, கால்
பாகம் அடிமைப் பட்டாலும்
முக்கால் பாகம் ஆணை அடி
மைப்படுத்திக் கொண்டுதான்
பெண்களும் வந்திருக்கிற
தாம்! அப்படியானால்
ஆணுக்கு பெண்ணை பெரும்
பிரச்சினை சுமையாக இருக்
கிறது என்று அங்கலாய்ப்பா
னேன்?

பால் உணர்ச்சிக்குக் கட்
டுப்பட்டு அடக்கமாகக் குடித்
தனம் பண்ணும் பெண்களைப்
பார்த்து, பொறுப்பேற்க அஞ்
சுபவர்கள். சோம்பேறியாக
வாழ விரும்பும் படுகாளித்
தனம் என்று கூறுவது எவ்
வளவு துணிச்சல்? அறி
யாது கூறும் அவதூறு இது!
வன்மையான கண்டனத்
திற்குரியது.

பால் உணர்ச்சியைக் கடந்த
நிலைக்கு பெண்ணை வெளியே

கொண்டு வந்து, விரிவான
சமூக மைதானத்தில் திரிய
விடவிட்டால் அது ஆண்
குலத்தின் சுய நலமுடல்ல;
அபயக் குரலுமல்ல. எச்சரிக்கை
யின் கர்ஜனையானது! அழ
கும் கலையும் அஸ்தமித்து
விடும்; புனிதம் கெட்டுவிடும்
என்பதும் போலிவாதமல்ல!
பெண்ணின் வாழ்வே பாழ்
பட்டுப் பாலை வனமாகிவிடும்
என்பதை முனையோசனை
செய்யவேண்டும். தற்கெட்ட
சுதந்திர ஆர்வத்தில், நல்
இளமையும், இயற்கையையும்,
சலனமனதையும், அவை
களால் வரும் தீய விளைவுகளையும்
மறந்து விடக்கூடாது.

ஆக, பால் உணர்ச்சி பிறவி
யில் ஏற்பட்டது. அது சாகும்
வரை மறையாது. அதனால்
பால் வேற்றுமை எப்போதும்
இருக்கும். அதை மதித்துக்
காப்பது இருபாலாரின்
கடமை. அது அது இயக்கம்
வேறு; இயக்கும் தன்மை
வேறு. அவற்றிற்கு நாம்
தலை வணங்காவிட்டால், அது
நம் தலையைக் குனிய வைத்து
விடும்! ஆகவே ஜாக்கிரதை!
ஜாக்கிரதை!

கடைசியாக பொருளாதா
ரத்தைக் காட்டி வாதிப்ப
தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை.
கணவருக்கு குறைவு வராத
வரையில் தான் பெண்
சுயேச்சையாகத் தொழில்
புரிந்து சம்பாத்தியம் செய்ய
லாம் என்பது நமது பண்பாடு.
ஏழை நாட்டில், வறுமைக்
குடியில், ஆளுக்கு ஐம்பது
ரூபாய் சம்பாதித்தல் செள
கரியம்தானே எனக் கேட்க
லாம். ஆனால் அதனால் வரும்
நன்மைகளேவிட, தீய விளைவு
கள் அதிகம். பிரச்சினைகள்
பல புதுப்புது தோன்றும்.
வாழ்க்கையிலிருந்து அன்பு
அருகி, எதிலும் ஒருவருக்
கொருவர் கணக்குப் பார்ப்
பதிலேயே காலம் கழியும்,
முப்பது ரூபாய் குமாஸ்தா
வும், முந்நூறு ரூபாய் அதி
காரியும், வாழ்க்கைக்குப்
போதவில்லையே என்றுதான்

குறைப்படுகின்றனர். ஆனால்
இதோ விறகு வெட்டும் குப்ப
னும் குப்பச்சியும் தினம் எட்
டனா வருமானத்தில் எவ்வ
ளவு குதூகலமாகக் காலம்
கழிக்கிறார்கள் தெரியுமா!
கஞ்சியைக் குடித்தாலும்
திருப்தியாகக் குடிக்கிறார்கள்!
குடிசையில் வாழ்ந்தாலும்
நிலா முற்றத்தை நன்கு
அனுபவிக்கிறார்கள்!

ஆம்! அங்கு ஆண் உடல்
வருந்த உழைத்துக்கொண்டு
வருகிறான். அவனும்
உழைத்து சமைத்து ருசியா
கப் போடுகிறான். அத்தோடு
மூன்று பிள்ளைகளையும் கவன
மாகப் பார்த்து வளர்க்கிறான்.
ஆகாச விமானம் ஏறி ஓட்ட
வேண்டுமென்ற ஆகாசக்
கோட்டை கட்டவில்லை!

இன்பம் எங்கே இருக்கும்?
ஆணுடன் பெண்ணும்
உழைத்து ஐம்பதை நூறுக்கி
விட்ட இடத்திலா? உள்ளதை
நிரவல் செய்து சமாளிக்கும்
இடத்திலா?

தாய் தந்தை, கணவன்
மனைவி என்ற இருபாலும்
இயற்கைக் காரணங்களால்
செய்து தீரவேண்டிய வேலை
களும், கடமைகளும் தனிப்
பட்டிருக்கலாம் என்பதை
ஒப்புக்கொள்வதாயின், பொ
றுப்பும் உரிமையும் மட்டும்
எப்படி ஒன்றே என்று கூற
முடியும்? கொடுக்கப்பட்ட
வேலையில்தானே பொறுப்பி
ருக்க முடியும்? செய்யவேண்
டிய கடமையில் தானே
உரிமை பாராட்டமுடியும்?
ஏன் இதில் மட்டும் பேதம்
செய்து வாதம் செய்யவேண்
டும்?

“பெண்ணைப் போற்று!”
என்று பாரதியார் சொன்னால்
மட்டும் அதில், பெண்ணைத்
தாழ்த்தாதே — பெண்ணைப்
புறக்கணிக்காதே என்ற பொ
ருளிலிருக்கும், மற்றவர்கள்
“பெண்கள் முன்னேற்றம்”
என்று பேசினால் அதில் தாழ்
வுணர்ச்சி விஷமமிருக்கும்
என்று முடிவு கட்டுவது
ஏனோ? தாயன்பு, தாய் நாட்
டன்பு, தாய்மொழி யன்பு
என்பதுபோல, நமது மதிப்பு
மிகுந்த விஜயலக்ஷ்மி ஜ. நா.
தலைமை ஏற்றது பற்றி
மகிழ்ந்து பெருமைப் படுவ
தால், ஊக்கம் பிறக்க நியாய
முண்டே தவிர, சிறுமைவரத்
காரணமில்லை! சமூகப் பிரச்
சினைகளையெல்லாம் கண்ணோட்
டத்தாடன் பார்க்கவேண்டும்.
அப்போது தான் உண்மை
யான குறைபாடுகளும், உண்
மையான பரிகாரமும் தெரி
யும். அதை விட்டு மனம்

போனபடி பிரச்சினையைத்
தயாரித்துக்கொண்டு, இஷ்ட
ம் பேரால் வியாக்யானம்
செய்து, கண்டபடி குழப்பி
னால் எதற்குப் பிரயோஜனம்?
பெண்ணைக் கூட்டுக்கு
வெளியேயா நம் இழுத்து
விட வேண்டியதில்லை.
வளர்ச்சி பெற்ற சூஞ்சு முட்
டையிலிருந்து தானாகவே
பொத்துக்கொண்டு வெளிப்
படுவதுபோல், தகுதியும் திற
மையும் பெற்ற பெண்கள்
அவ்வப்போது வெளிவந்து
பிரகாசித்துக் கொண்டேதா
னிநுப்பார்கள். மெல்லிய
திரைபோன்ற கூடு இருப்பது
அவர்களுக்குத்தான் பாது
காப்பு! அதே சமயம் அது
உடைத்தெறிய முடியாத
கனமானதும் அல்ல.

“ஆண் குயில் பாடும்;
பெண் குயில் அதை அனுப
விக்கும்” என்கிறார் ந பிச்ச
மூர்த்தி. அதுதான் உண்மை;
இயற்கை; இன்பம்! இவற்றை
தள்ளிவிட்டு நாம் எதற்காக
வாழ் கைநடத்த வேண்டும்?

ஜனநாயக சர்வாதிகாரி!

நம் பிரதமர் நேருவைப்
போல ஜனாபிமானம் மிகுந்த
‘சர்வாதிகாரி’யை உலக சரித்
திரம் கண்டதுமில்லை கேட்
டதமிழ்நிலையென்றார் பிரஜா
—சோஷலிஸ்ட் தலைவர்
ஆசாரிய கிருபலாணி.

தடுப்புக் காவல் சட்டம்
பற்றி அவர் ஜன சபையில்
பேசுகையில் இவ்விதம் குறிப்
பிட்ட அவர், நேருவைவிட
ஜனதாரவமிக்க பிரதமரொவ
ரும் வேறெந்த நாட்டிலும்
எனக்குத் தெரிந்த வரையில்
இல்லை. இளஞ்சிறுருக்கு
‘மாமா நேரு’ அவர், மாதருக்
கோ மனங்கவர் மன்னர் குமா
ரன். அறிஞரிடையே அக்ர
ஸ்தானம் பெறும் எழுத்தா
ளர். கலைஞருக்கும் கலைஞர்
அவர். விஞ்ஞான மகாநாடு
களிலும் தலைமை தாங்கு
புரர். தத்துவஞானிகளுக்கும்
தத்துவோபதேசம் செய்கி
றார் அவர் என்று மேலும்
புகழ்ந்தார்.

நிலை நான்கு

பிரதிபொரு மனிதனுக்
கும் நான்குவிதமான நிலைகள்
உண்டாகின்றன. முதலாவது
ஊகம், இரண்டாவது நம்
பிக்கை, மூன்றாவது தெளிவு.
நான்காவது சுத்த அறிவு.
ஒரு பொருளைப் பற்றி அறிய
வேண்டுமானால் இத்தனை படி
களையும் நம்கடக்கவேண்டும்.
—சாக்ரடீஸ்

பங்களுர், காஞ்சிபுரம், பரூரஸ் பட்டுப்புடவைகளும் உயர்ந்த
குட்டிங் ஷர்ட்டிங் ரகங்களும் எங்களிடம் பார்க்கத்தகுந்தவை
எல்லாவிதமான ஜவுளி தீனுககளும்
கிடைக்கும் ஒரே இடம்

P. R. நாராயணசாமி அய்யர்
ஜவுளி வியாபாரம்

பெரியகடை வீதி : : திருச்சிராப்பள்ளி

பிராஞ்சு:— ‘பான்லி ஹால்’, சைபுஜார், திருச்சி.

ஜவுளிகள் எங்களிடம் சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு
மொத்தமாகக் கிடைக்கும்

மாணிக்

‘நெத்யு’

மா

மாணிக்கம் ஒரு இரண்
டுத் தெட்டையன். அவன்
தகப்பன் தாயார்மண் வெட்
டும் தொழில். பெற்றோருக்கு
இவன் ஒரே பிள்ளை. ஊரிலே
பள்ளிக்கூடம் இருந்தும்
இவன் சரியாகப்போவதில்லை.
தன் தாய் தகப்பனுடன் மண்
வெட்டு வேலைக்கும் போவ
தில்லை. இத்தொழிலாளர்க்கு
உண்டானது போல சின்னக்
குடிசையில் வசித்து வந்தார்
கள்.

தன் தாய்தகப்பன் வெளி
யே போன நேரங்களில்
இவன் தெருவில் உட்கார்ந்து
மண்ணில் விளையாடுவான்.
பசி நேரத்தில் சாப்பிடக்
கொஞ்சம் நீராரம் வைத்துப்
போவான் இவன் தாயார்.
அதையும் மறந்து விடுவான்
மாணிக்கம் சில நாட்களில்.
அவன் தாய் தகப்பன் பள்
ளிக்கூடம் போகச் சொல்லி
என்ன சொல்லியும் இவன்
கேட்கவே மாட்டான்.

வருஷங்கள் பல சென்றன.
இவன் தாய்தகப்பன் இரு
வரும் காலமாடார்கள். மா
ணிக்கமும் நடுத்தர ஆளா
னான். இப்பொழுது இவனுக்
குப் பரிந்து சாப்பாடு போட
எந்தத் தாயும் இல்லை. பள்
ளிக்கூடம் போகச் சொல்ல
தகப்பன் இல்லை. இவன்தாய்
தகப்பன் குடியிருந்த குடி
சையும் நாளடைவில் ஜீரணம்
ஆயிற்று. அங்கிருந்துபொட்டு
பொடிச்சுக்கும் யாரோ
கொண்டு போயினர். இவை
யெல்லாம் மாணிக்கத்தின்
கவனத்திற்கே வரவில்லை.

பட்டினங்களில் போல
கிராமங்களில் எல்லா இனத்
தாரும் ஒரே தெருவில் குடி
யிருப்பதில்லை. ஆகவே மா
ணிக்கத்தின் தாய் தகப்பன்
இருந்த குடிசை ஊருக்கு
வெளியே மதறஸ்ஸந்தாவில்
ஒரு ஓரத்தில். சாப்பிட ஒண்
னும் கிடைக்காமல் தன் குடி
சையை விட்டு நகரலானான்.
தெருப்பக்கம் போனான்.
அங்கு எச்சில் இலைகளும்
பொறுக்கித் தின்னக் கிடைத்
தன. மற்ற நேரங்களில் தன்
இஷ்டம் போல் சுற்றி வந்
தான். இவனைப் பற்றி யாரும்
கவலைப் படுவதில்லை. இவன்
யாரென்று ஒருவருக்கும்
தெரியாது. இவன் தகப்பன்
தாய் வழக்கமாகவேலைசெய்து

வந்த க.
மட்டும் இவனை
தெரியும்.

அந்தக் காலங்கள்.
லாம் சினிமாக் கிடையா
நாடகம் தான். பட்டினங்
களில் பிரத்தியேகமான
நாடகக் கொட்டகைகள்
இருக்கும். சாதாரண நாடகக்
காரர்கள் தினமும் பட்டினங்
களிலேயே நாடக நோட்டிசு
கள் கொடுப்பார்கள். சில
பெரிய நாடகக்காரர்கள் வந்
தால் அடுத்த கிராமங்களி
லும் கொடுப்பார்கள்.

இந்த மாதிரி பெரிய நாட
கக் கம்பெனி ஒன்று அருகி
லுள்ள பட்டினத்திற்கு வந்
தது. அதில் பொறுக்கான
சில நாடகங்கள் நடத்த இந்த
ஊர் கண்டிராக்டர் ஒப்புக்
கொண்டார். ஒரு நாள் நாடக
நோட்டிஸ் கொடுக்கும்வண்டி
தன் தெருவே போய்க்கொண்
டிருந்தபொழுது அந்த இடத்
தில் மாணிக்கத்தைக்கண்டார்
கண்டிராக்டரும்.

மாணிக்கம் என்ன சாப்
பிட்டு வந்தானோ என்னமோ?
ஆள்மட்டும் நல்ல கொழு
கொழுவென்று வளர்ந்து வந்
தான். அந்தத் தெருவிலுள்ள
சிலர் தங்கள் குழந்தைகள்
எலும்புத்தோலுமாய் இருப்ப
தைக் கண்டு, அதோபார் மா
ணிக்கத்தைப்பார், அவன்எங்
கே சாப்பிடுகிறான் அவன்
எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்
கிறான். அவனையும் பார் உன்
னையும் பார் என்று சொல்லத்
தவரமாட்டார்கள். —இந்த
சமயங்களில் அருகாமையில்
நிற்குகொண்டிருக்கும் மா
ணிக்கம் சிரித்துக்கொண்டு
ஓடிவிடுவான்.

இவனைக்கண்ட கண்டிராக்
டர், அடேய் மாணிக்கம்.
இங்கேவா, என்று கூப்பிட்
டார். நேரே சிரித்துக்
கொண்டு வந்தான். வழக்கம்
போலே இரண்டு கைபையும்
மூடிக்கொண்டு குப்பிட்ட
டான். இரண்டு கைகளிலும்
கொஞ்சம் வேப்பிலைக்
கொடுத்து ஓடித்துக் கொடுக்
கச் சொன்னார். அன்று நந்த
னார் நாடகம். அருகாமையி
லுள்ள ஒருவனைக் கூப்பிட்டு
இவனுக்கு கைகளையும் கால்
களையும் தூக்கி வைத்து ஒரு
விதமான ஆட்டம் கற்றுக்
கொடுக்கச் சொன்னார்.

பா.
வந்து உ
தின் விசேஷ
மாணிக்கம் நடன
கொண்டு போன அதிர்ஷ்ட
மோ அன்று நாடகத்தில்
அமோகமான வசூல். மறுநாட்
காலையில் கண்டிராக்டருக்கு
சந்தோஷம்வந்து மாணிக்கத்
திற்கு கொஞ்சம் எண்ணெய்
சீயக்காய் கொடுத்து ஸ்னா
னம் செய்யச் சொல்லி ஒரு
வேஷ்டியும் வாங்கிக் கொடுத்
தார். மாணிக்கம் இதுவரை
கௌபினதாரியாகக் காக்கி
யளித்து வந்தவன் அன்று
வேஷ்டியுடன் காணப் பட்
டான். ஆட்டக் காரர்கள்
சாப்பிட்டு முடிந்ததும் மிஞ்
சியதை இவனுக்கும் கொஞ்
சம் போட உத்தரவாயிற்று.

ரொம்ப சந்தோஷம்
மாணிக்கத்திற்கு. சந்தோஷ
மென்பதே இதுதான். கவலை
யொன்றுமில்லை- மனநிம்மதி.
அதிலும் தனக்கு இதுவரை
யில் கிடைக்காத முழுச்
சாப்பாடு. இதைவிட வேறு
என்ன வேண்டும்? தெரு
வில் விழும் எச்சில் இலை
களைத் தான் பொறுக்கும்
பொழுது தன்னுடன் பங்
குக்கு வந்த நாயின் ளொள்
சப்தமும் பன்றிகளின் உறு
முதலும் இவனுக்கு இப்
பொழுது இல்லை.

சாப்பிட்டான். முதல்
நாள் ஆடினகூத்தில் சோர்ந்த
வளைய் தெரு குப்பை மேட்
டில் அயர்ந்து தூங்கி விட்
டான். மறு நாள் கொட்ட
கையில் வண்டி புறப்பட்டு
டிராம் அடிக்கும் பொழுது
மாணிக்கம் வண்டியின் முன்
தானே ஆஜர் (அந்தக் காலங்
களில் டிராமா ஒரு நாள்
விட்டு ஒரு நாள் தான் ஆடு
வது வழக்கம். இது ரசிகர்
கள் தினமும் கண்விழிக்கா
திருக்கவோ அல்லது ஆட்
டக்காரர்கள் சிரம பரிகா
ரத்தை முன்னிட்டோ தெரி
யாது)

முதல் தடவை அமோக
வெற்றியை முன்னிட்டு இன்
றும் நந்தனார் சரித்திரம்தான்
அன்று. வண்டியோடு நாள்

லும் ஒரே காலமாக
டக்காரர்களின் வசனம்
அவர்கள் பேசும்படி.
இவைஎல்லாம் நமது மாணிக்
கத்தை எங்கேயோ கொண்டு
சென்றது. பிரமித்து விட்
டான். ‘சிதம்பரம் போகா
மல் இருப்பேனோ ஜன்மத்தை
வீணாகக்கழிப்பேனோ’ என்று
நந்தனார் உருக்கமாகப் பாடு
வது இவன் காதில் விழுந்
தது. அந்த நடிகளின் பா
ணியும் இந்த வார்த்தைகளும்
இவன் மனதில் பச்சைமரத்
தாணி போல் படிந்தது.

இவ்வளவுதான்; இவனைப்
பற்றி மறுநாள் காலே வரை
யாரும் கவனிக்க வில்லை. இர
வெல்லாம் கண்விழித்து கண்
ராக்டரும் மறுநாள் காலே
10 மணி சுமருக்கு எழுந்து
வெளியே எட்டிப் பார்த்தார்
‘சிதம்பரம் போகாமல் இருப்
பேனோ ஜன்மத்தை வீணா
கக் கழிப்பேனோ’ என்று
மனமுருகப் பாட்டு. கையைக்
கூப்பிக் கொண்டு தலையில்
வைத்து புன்னகையுடன் ஓய்
யார நடை போட்டு போய்க்
கொண்டிருந்தான் மாணிக்
கமும். தான் வாங்கிக்
கொடுத்து அடக்க முடியாச்
சிரிப்புடன் கட்டிக்கொண்டி
ருந்த மாணிக்கத்தின் இடை
யில் வேஷ்டியைக் காணும்.
மாணிக்கம், மாணிக்கம் என்
னார் கண்டிராக்டரும். திரும்
பிக்கூடப் பார்க்க வில்லை
மாணிக்கம். நடந்து
கொண்டே கானத்துடன்
போய்விட்டான். மறுபடி
காணப்படவே இல்லை. இதே
பாட்டைப் பாடிக்கொண்டு
அங்கு போனான் இங்கு
போனான் என்று கேள்வியே
தவிர. வேறு எச்செய்தியும்
மாணிக்கத்தைப் பற்றிகாதில்
படவே இல்லை.

மாணிக்கம் வாழ்க !

